

INTERNATIONAAL

Jolige Jüncker
bezoekt Leuven

7

SOCIAAL

Bioboerderij
De Wikke

9

STUDENT

Letteren loopt niet
meer mee

13

STUDENT

Grappen en grollen
met Low Impact Man

15

Naar aanleiding van de
Leuvense Klimaatweek
brengt *Veto* deze klimaat-
editie uit.

Lees ons editoriaal op p. 2

Navraag — Bruno houdt vol —

Bruno Tobback (sp.a) geeft zich nog niet gewonnen in de voorzittersverkiezingen van zijn partij. Wij konden hem spreken voor het kopstukdebat.
Lees verder op p. 10.

Beeld — Stura knuffelt bomen

De Studentenraad KU Leuven (Stura) heeft sinds vorig weekend een nieuwe voorzitter, Marijke Vanderschot, en ondervoorzitter, Joris Gevaert. Voor *Veto* laten ze zich van hun groenste kant zien. Lees het dubbelinterview op p. 3. Foto Karolien Wilmots

Klimaatneutraal verhaal verdeelt Leuvense politiek

Leuven Klimaatneutraal verdeelt. Het stadsbestuur zou nauwelijks de handen uit de mouwen steken. Socialisten zouden groene kiezers stelen. “Triest en onwaar,” reageert schepen Mohamed Ridouani (sp.a). Al klinkt er ook voorzichtig interne kritiek.

SAM RIJNDERS

Kan een stad de wereld redden? Over vijftien jaar wil vzw Leuven Klimaatneutraal 2030 (LKN2030) een stad die geen CO₂ meer uitstoot. Of toch bijna geen. Alleen al de autosnelwegen E314 en E40 zorgen voor twaalf procent van de Leuvense uitstoot. Die zullen niet verdwijnen.

“Het is een streefdatum,” legt schepen voor Leefmilieu en voorzitter van LKN2030 Mohamed Ridouani (sp.a) uit. “Tegen 2030 moeten we 85 à 90 procent halen. Hadden we 2060 of 2070 gezegd, dan kwam niemand uit z’n bed.”

Dan nog twijfelen critici. “Mijn ongezouten mening is dat het te traag gaat,” oordeelt klimaatexpert Peter Tom Jones (KU Leu-

ven). Tot twee jaar geleden was hij coördinator van LKN2030. “Men steekt veel energie in communicatie en symbolische acties, maar structurele projecten blijven uit.”

Megaparking

Vooral het Leuvense stadsbestuur ligt onder vuur. Het is de belangrijkste partner van LKN2030, naast *usual suspects* als de KU Leuven, De Lijn en

KBC. De vzw sensibiliseert en coördineert, maar zet geen projecten op. “Het stadsbestuur doet niet wat het moet,” vindt David Dessers van oppositiepartij Groen.

Neem de renovatie van woningen. Klimaatexpert Jones pende een wetenschappelijk rapport voor LKN2030. Jaarlijks moeten duizend woningen gerenoveerd worden, wil de stad tegen 2050 klimaatneutraal zijn. “Dat halen we niet,” weet Dessers.

Soms saboteert de stad zelfs het project, stellen de groenen. De toekomstige parking onder recreatiepark De Bruul in de Brouwersstraat is hen een doorn in het oog. (Zie *Veto* 4121.) Dessers: “Ze leggen het wetenschappelijk rapport gewoon naast zich neer. Dat is heel duidelijk: je moet parkeerplaatsen in het cen-

trum schrappen. Nu creëert men er massa’s bij.”

Jones ziet zijn eigen rapport in de prullenmand verdwijnen. “Je maakt mensen blaasjes wijs als je die megaparking verkoopt als deel van het project,” zegt de ontstelde klimaatexpert.

“Het verschil tussen woord en daad blijft groot zo lang er bussen door Leuven razen en fietsen geen stalling vinden,” luidt het bij Zeger Debyser, fractieleider voor N-VA in de gemeenteraad. “Wist je dat het Leuvense mobiliteitsplan van 2002 dateert? Er worden ook weinig middelen besteed aan klimaatneutraliteit. Daardoor gaat het te traag. De schepen (Ridouani, red.) krijgen nu een schamele 250.000 euro extra voor vijf jaar.”

De verzamelde oppositie maakt dezelfde analyse. Schepen Ridouani staat binnen de coalitie alleen. Burgemeester Louis Tobback (sp.a) laat zijn poulain in de steek. (Zie *kader* op p. 12.) “Dit blijft het project van een schepen. Een klimaatbeleid moet overkoepelend zijn,” besluit Dessers.

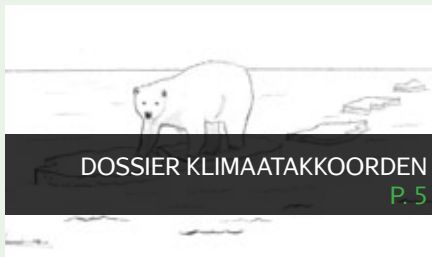
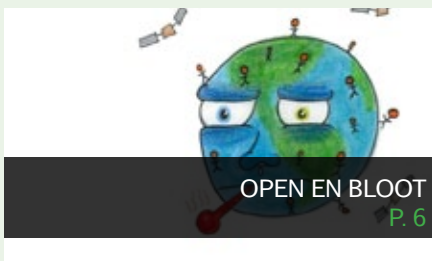
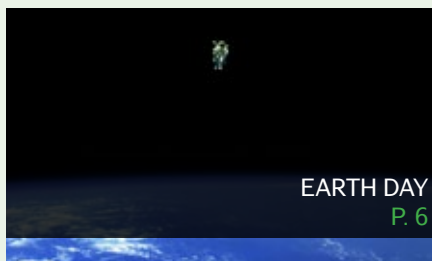
“Mijn ongezouten mening is dat het te traag gaat”

PETER TOM JONES
(KLIMAATEXPERT KU LEUVEN)

Lees verder op pagina 8.

E D I T O R I A A L

Is het te laat voor het klimaat?

DOSSIER KLIMAATAKKOORDEN
P. 5OPEN EN BLOOT
P. 6EARTH DAY
P. 6REPAIRCAFÉ EN YARD SALE: TREND?
P. 9

Negen jaar geleden maakte een voormalig vicepresident van de Verenigde Staten een film. Nipt had hij betwiste verkiezingen verloren.

Met zijn *An Inconvenient Truth* wilde Al Gore ons wakker schudden. Nooit meer zouden statistieken zo spannend zijn. Plots maten we allemaal onze ecologische voetafdruk. Zonnepanelen streken over Vlaanderen neer. Samen zouden we dit varkentje wassen. De mensheid had al voor hetere vuren gestaan.

Nu halen we onze schouders op. Aandoenlijk, al dat enthousiasme, maar naïef. Boven die zonnepanelen pakt een donkere wolk van schulden samen. Die Gore? Een gore charlatan die vrolijk vliegtuigen chartert, door kasten van huizen doolt en ons ondertussen complexen aanpraat.

Ook het klimaat ontsnapt niet aan het spook van cynisme dat door dit continent waart. Dit is al de vierde *KlimaatVeto* en er verandert weinig. Soms slaat dat cynisme zelfs om in een luguber optimisme. Dan krijgen we visioenen van een zonovergoten Vlaanderen vol wijngaarden. De polder-Provence. Wie mist nu de winter?

Rampenfilm

Tegelijkertijd lijken onze televisiejournals steeds meer het voorspel van een goedkope rampenfilm. Extreme weersomstandigheden nemen toe, heet dat dan. Ook hier regent het overstromingen.

Omdat ook de natuur best cynisch geworden is, vallen de meeste slachtoffers in de armste delen van de wereld. Ongeluk is nooit gelijk verdeeld.

Wanneer wanhopige Afrikanen zich in sardienblikjes proppen en in gammele bootjes de zee oversteken, vluchten ze niet alleen voor kogels en kalifaten. Water droogt op. Landbouwgrond wordt woestijn. Wat overblijft, kopen Chinezen en Europeanen op.

In *The Island President* smeekt Mohamed Nasheed, president van de Malediven, om zijn eilanden te redden. Het is het laagst gelegen land ter wereld. In 2008 werd hij na een dictatuur van decennia verkozen. "We hebben niet gevochten voor democratie om ons land te verliezen," zegt de president tegen de camera met betraande ogen. Hoogtepunt is een ministerraad onder water.

Vier jaar later zou Nasheed afgezet en opgesloten worden. Met hem staakten zijn eilanden de strijd. Vandaag verdwijnen de Malediven, morgen Bangladesh. Daarna de Lage Landen.

Bourgeois bohémien

Het is onze morele plicht om de wereld te redden. Hoogdravend? We mogen wie na ons komt en wie naast ons leeft niet opofferen.

We weten al lang wat moet. Twee graden. Onder die grens moeten we blijven. "We mogen dan nog maximaal 565 gigaton CO₂ uitstoten in de atmosfeer," rekt klimaatexpert Peter Tom Jones verderop in deze *Veto* voor. Onder de grond steekt nog 3000 gigaton CO₂ aan fossiele brandstoffen. Van die dinorestjes zullen we dus moeten afblijven.

Natuurlijk ontlopen politici hun verantwoordelijkheid. Te vaak leggen ze de bal in ons kamp. Alsof genoeg bioburgers eten en met elektrische wagens rijden volstaat. Die elektrische wagens staan ook in de file, merkte een toeschouwer tijdens het kopstukendebat fijntjes op. Bioburgers blijven het privilege van *bourgeois bohémiens* van een gegoede middenklasse.

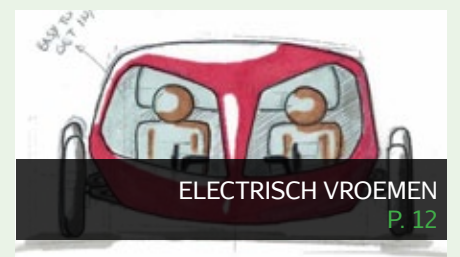
Maar politici zijn geen slechte mensen. Ze zijn alleen bang voor ons, de kiezers. "Ik ken de oplossingen voor het klimaatprobleem. Alleen weet ik niet hoe ik daarna nog verkozen raak," liet onze minister van Klimaat ooit optekenen. Nu is hij trouwens op weg naar de uitgang als voorzitter van sp.a. Ook Leuven schepen van Leefmilieu Mohamed Ridouani (sp.a) wil op onze voorpagina ambitieus, maar niet radicaal zijn. Draagvlakdrang.

Toch is het al te gemakkelijk om langs de zijlijn te zuchten en stadsbesturen en wereldleiders met de vinger te wijzen. Gore eindigde *An Inconvenient Truth* met concreet advies voor kijkers. Vermijd verpakkingen. Neem de bus of fiets. Stem op de juiste politici. Ga zelf de politiek in. Plant een boom. Gezeur van een halve hippie? Een enkele boom absorbeert een ton CO₂ in z'n hele leven.

Zelf drukken we deze krant op milieuvriendelijk papier. Onze inkt is letterlijk en figuurlijk groen. Met fietsen en het openbaar vervoer brengen we hem naar Alma's en aulà's. Onze artikelen trachten de juiste vragen te stellen en antwoorden te suggereren.

Beste lezers: het is nooit te laat. Wij allemaal zijn het klimaat.

De redactie

GROENE LANDBOUW BIJ DE WIKKE
P. 9ELECTRISCH VROEMEN
P. 12STUDENTEN KWEKEN PADDOS
P. 13ECOLOGISCH BARBEQUEN
P. 14LOW IMPACT MAN
P. 15

DUBBELINTERVIEW NIEUWE VOOR- EN ONDERVOORZITTER STUDENTENRAAD KU LEUVEN

“Je gaat niet met je pint in de Onderwijsraad zitten”

Als kersvers verkozen voorzitter en ondervoorzitter van de Studentenraad KU Leuven vertegenwoordigen Marijke Vanderschot en Joris Gevaert volgend academiejaar 57.071 studenten. Niet zo'n makkelijke opdracht, zo blijkt.

RODERIK DE TURCK

De terugkoppeling naar de studenten verloopt vaak heel moeilijk. Veel studenten weten niet waar de Studentenraad KU Leuven (Stura) mee bezig is en hoe ze nu eigenlijk vertegenwoordigd worden. Hoe gaan jullie dat aanpakken?

Joris Gevaert: «Voor ons is het belangrijk dat wij communiceren tot aan de facultaire overlegorganen en de POC's (*de Permanente Onderwijscommissies nemen beslissingen op het niveau van de opleiding, red.*). Die vertegenwoordigers moeten weten wat er gaande is. De gewone studenten op de hoogte houden vinden wij de taak van het facultaire overlegor-

aan Stura om met campagnes studenten direct te bereiken.»

Wat gebeurt er als die facultaire overlegorganen niet goed werken en onvoldoende terugkoppelen naar hun studenten?

Marijke Vanderschot: «Het zal vrij snel duidelijk worden als dat zo is. We moeten in zo'n geval samenzitten en polsen naar wat er precies fout loopt. Misschien zijn ze niet van slechte wil, maar krijgen ze het structureel gewoon niet georganiseerd.»

Gevaert: «Voor de gewone student zijn concrete opleidingsdossiers dan ook interessanter. Het is gemakkelijker om hen daarvoor warm te maken. Wij behandelen hele zware dossiers. Daar heb je toch wel echt vorming voor nodig. Het is veel moeilijker om die eenvoudig uitgelegd te krijgen en de betrokkenheid bij studenten te kweken.»

Er bestaat bij sommige studenten de perceptie dat jullie meer manager zijn dan student. Te veel bestuurder en te weinig vertegenwoordiger. Is dat onterecht en hoe keren jullie het tij?

Vanderschot: «Ik vind dit geen gemakkelijke vraag. Enerzijds is het wel nodig om een bestuurdershouding aan te nemen, als je kijkt naar het vergaderritme dat wij moeten volgen. Er wordt ook verwacht dat je een serieuze indruk geeft. Het is een hoog niveau waar je op meewerkt en dan moet je het studentenleven wat verlaten. Je gaat niet met je pint in de Onderwijsraad zitten.»

Gevaert: «Ik denk dat er een verschil is binnen Stura. De mensen die in de Onderwijsraad zitten zijn echte vertegenwoordigers. We moeten ook naar buiten brengen dat zij echt met inhoudelijke dossiers bezig zijn. Op de hogere niveaus zoals de Academische Raad en het Gemeenschappelijk Bureau is het politieke spelletje

Joris Gevaert wordt volgend academiejaar ondervoorzitter en Marijke Vanderschot voorzitter. Samen met de rest van de Studentenraad vertegenwoordigen ze alle studenten van de KU Leuven.
Foto Karolien Wilmots

belangrijker. Dan moet je wat meer bestuurder zijn.»

Invloed

Hebben jullie wel echte invloed? Bij dossiers als de verhoging van het inschrijvingsgeld was de reactie lauw en hebben jullie acties weinig uitgehaald.

Gevaert: «Stura heeft heel veel moeite gedaan, maar de Algemene Vergadering (*het parlement van de studentenvertegenwoordigers, red.*) was enorm verdeeld. Dat is een probleem, we hadden maar de helft van de studenten mee. Het leefde blijkbaar niet.»

Vanderschot: «Het kan ook zijn dat we in een tijd leven waar studenten eenvoudigweg niet meer op straat willen komen.»

Gevaert: «Tja, als de rest mislukt kunnen we altijd kasseien gooien door de ruiten van het rectoraat.» (*lacht*)

Is de studentenvertegenwoordiging niet te reactief? Jullie volgen de agenda van de universiteit. Moet er niet zelf gekeken worden naar wat leeft bij studenten?

Vanderschot: «De voornaamste reden daarvoor is tijdsgebrek. Als een hervor-

ming als COBRA (*recent voorgestelde onderwijshervorming, red.*) voorgesteld wordt, dan moeten we allemaal in actie schieten. Beleidsplannen moeten allemaal doorgelezen worden en op elk niveau besproken worden. Als je alle grote dossiers waar we aan meegewerkt hebben optelt, dan zijn we wel goed mee met wat er gebeurt aan de universiteit. We hebben soms echter te weinig tijd om zelf dossiers samen te stellen. Stura bestaat nog maar twee jaar, het is belangrijk dat onze vertegenwoordiging goed werkt. Discussies als die over de campusstemmen zijn niet hip, maar wel nodig vooraleer we proactief kunnen beginnen te werken.»

Jullie erkennen hier een belangrijke lacune? Gevaert: «Ja, dat is ook een lacune die we volgend jaar willen oplossen. Er komt hiervoor een strategisch comité. Dat bestaat uit voormalige en huidige bestuurders die actief gaan nadenken over zaken die verschillende jaren overspannen. Wat democratisch onderwijs betekent is hier een mooi voorbeeld van. We doen voortdurend aan zelfreflectie.»

“Als het allemaal mislukt, kunnen we nog altijd kasseien gooien door de ruiten van het rectoraat”

JORIS GEVAERT
(TOEKOMSTIG ONDERVOORZITTER STURA)

gaan. Het is belangrijk dat een rechtenstudent weet dat VRG hem of haar vertegenwoordigt. Dat die student ook weet dat de Studentenraad bestaat, dat vinden wij minder belangrijk. Wij willen die facultaire overlegorganen dus zo goed mogelijk ondersteunen, maar het is niet

Facultaire stemverdeling beëindigt overgangperiode

De Algemene Vergadering van de Studentenraad heeft een nieuwe stemverdeling. Het facultaire systeem moet het oude campusmodel doen vergeten, al is dat niet volledig onbesproken.

RODERIK DE TURCK

Twee weken geleden stemden de leden van de Algemene Vergadering van de Studentenraad KU Leuven om de externe campusstemmen te laten verdwijnen (*zie Veto 4122*). Nu worden alle stemmen verdeeld volgens het aantal studenten die er in de faculteit zitten. Dit staat dus los van de campus waar ze les volgen. Ook wordt er een interne verdeling gemaakt zodat ook binnen de faculteiten de stemmen rechtmatig verdeeld worden. Dit gebeurt volgens een weg van de studentenaantallen.

Het oude model was eigenlijk een overgangsmaatregel die bij de integratie in het leven geroepen is, vertelt Anneleen De Geest, campuscoördinator van de Studentenraad KU Leuven. «De mengeling tussen een facultair model en een model gericht op campussen moest de studentenvertegenwoordigers van buiten Leuven stimuleren om binnen de Studentenraad hun studenten zo goed mogelijk te vertegenwoordigen.» De Algemene Vergadering heeft nu dus besloten te vertrouwen op een uitsluitend facultair model. Dit betekent bijvoorbeeld dat de studenten aan de Kulak, de

campus van Kortrijk, nu vertegenwoordigd worden door de faculteit waar ze toe behoren. Vroeger werd de Kulak als een aparte faculteit beschouwd, met een eigen, centrale vertegenwoordiging.

Bezorgdheid

Geheel zonder gevaren is dit niet, geeft ook De Geest toe. «Ik denk dat we zeker moeten oppassen dat de facultaire overlegorganen op een kwalitatieve manier aan het werk gaan.» Als dit niet gebeurt, kan de Algemene Vergadering overgaan tot een sanctie. Over deze sancties is evenwel nog niet gestemd, maar ze zouden onder de bevoegdheid van de campuscoördinator vallen.

«De bedoeling is dat geval per geval bekeken wordt, zodat er telkens een oplossing kan worden gezocht die

door iedereen gedragen kan worden.» De hoop van De Geest is dat sancties een allerlaatste redmiddel zijn. Te snel overgaan tot sancties zou immers een “verkeerd signaal” geven. De overstap naar een facultair model wordt volgens De Geest gedragen door de externe campussen. De hoop is dat ze zo meer betrokken kunnen worden en problemen sneller aan het licht komen. Dat was vroeger niet altijd het geval. De Geest getuigt: «De wil was er altijd wel, maar bij de vertegenwoordiging doken vaak praktische problemen op.»

Criteria voor kwaliteit

Om er voor te zorgen dat de facultaire overlegorganen kwalitatief te werk gaan, zijn er vier criteria goedgekeurd. Ten eerste moet elke campus verkozen studentenverte-

genwoordigers hebben. Logisch, vindt De Geest, want “dat is nodig voor de legitimiteit. Het is bovendien ook een vereiste van de regeringscommissaris.” Het tweede criterium stelt dat elk facultair overlegorgaan moet overleggen voor de Algemene Vergadering van de Studentenraad. De facto moet men dus tweewekelijks samenkomen.

Ten derde moet elke betrokken campus een uitnodiging krijgen voor die vergadering. Als laatste moet er per semester zeker één fysieke vergadering van het orgaan plaatsvinden. Deze criteria moeten volgens de Algemene Vergadering voorkomen dat studenten op bepaalde campussen ondervertegenwoordigd zijn. Of dat echt zal lukken, wordt afwachten.

Onderwijs

FACULTEIT WETENSCHAPPEN TEVREDEN OVER OASE, STUDENTEN ZIEN NADELEN

Resultaten van nieuw onderwijsmodel voorzichtig positief

Anderhalf jaar na de invoering van het OASE-systeem evalueert de Faculteit Wetenschappen het project. De eerste resultaten zijn positief, al klinkt er ook kritiek.

LISANNE VAN DER MEIJDE

Onderwijsorganisatie met Alternatieve Semesterindeling en Evaluatie (OASE) mikt erop om de studiedruk voor studenten te verlagen en hun studie-efficiëntie te verhogen.

Professor Peter Lievens, decaan van de Faculteit Wetenschappen, vertelt hoe het project er gekomen is: "Sinds de invoering van het semesterexamen zijn de lesperiodes vrij kort en is er een lange blok- en examenperiode. Hierdoor komen studenten in de verleiding om niet veel te werken tijdens het semester en een tandje bij te steken voor de examens. Wij constateerden dat studenten oververmoeid waren bij de examens en niet mee waren met de leerstof tijdens de lessen."

Daarom besloot de faculteit een nieuwe manier van lesgeven in te voeren. Het OASE-model stoelt op drie krachtlijnen: een betere afstemming van het doceer- en leerproces, een voorbereidingsfeedbackmodel en meer permanente evaluatie.

Concreet betekent dit dat er drie soorten interactiemomenten zijn: plenaire sessies, OASE en OASE*. Anthe Boden, een student wiskunde uit de eerste bachelor, vertelt: "De plenaire sessies zijn eigenlijk hetzelfde als een gewoon hoorcollege, alleen wordt er van ons verwacht dat we actief deelnemen. We moeten dingen voorbereiden en er worden regelmatig vragen gesteld."

"Tijdens OASE krijgen we een lokaal ter beschikking waar we oefeningen kunnen maken of lessen kunnen voorbereiden. OASE* is eigenlijk hetzelfde als OASE met het verschil dat er bij OASE* een monitor, professor of assistent aanwezig is zodat we vragen kunnen stellen."

Eén vak per dag

Het systeem zet dus vooral in op voorbereiding van de lessen en interactie tussen student en professor, waardoor er dieper kan worden ingegaan op de leerstof tijdens de les. Verder hebben de studenten maar één vak per dag waar de verschillende sessies aan gewijd worden.

"Het voordeel van slechts één vak per dag doceren is dat de studenten zich vragen stellen en ze op problemen stuiten die ze nu vaak pas tijdens de blok zouden zien," legt Lievens uit. "Ze moeten op zoek naar een oplossing. Als ze die *aha-erlebnis* gehad hebben, vergeten ze het nooit meer."

Boden ziet echter ook nadelen: "Aan het einde van de dag ben je het vak wel beu en is je concentratie vaak ook weg omdat het zo eentonig is. Het is wel handig dat je je de avond ervoor slechts op één vak moet voorbereiden en niet aan de rest hoeft te denken."

Evaluatie

Na anderhalf jaar is het tijd om te kijken naar de resultaten van het project tot nu toe

Cartoon Martijn Stoop

en die lijken positief. Lievens: "We bereken in elk geval dat de studenten van in het begin actief bezig zijn met de leerstof en dat was een van de belangrijkste doelstellingen."

"Ook het feedbackmodel werkt goed: studenten proberen te doen wat van hen wordt gevraagd en komen hongerig naar de les. Ze willen antwoorden op de vragen die ze zelf niet konden beantwoorden tijdens de voorbereiding. Verder kunnen professoren nu veel korter op de bal spelen. Door de interactie zien ze waar de studenten het moeilijk mee hebben en kunnen ze meteen meer uitleg geven. Zo wordt het contactmoment een echt leermoment."

De derde krachtlijn, meer permanente evaluatie, is vertaald naar een ander examensysteem. "In OASE zijn er dertien weken les voor Kerstmis. Na de kerstvakantie volgen nog twee weken les en daarna twee weken examens zonder blokperiode met twee examens per week," verklaart Lievens.

Lievens vindt dat er nagedacht moet worden over een reductie van de blokperiodes aan de hele universiteit. "Zo'n blokperiode met mythische proporties bestaat alleen maar in België en dat leidt tot enorm veel stress. Als universiteit zouden we moedig moeten zijn en een nieuw jaarsysteem met een tweede examenkans in elk semester moeten invoeren."

In praktijk zien studenten toch ook weer nadelen. "We hebben ook testen voor vakken die niet met permanente evaluatie werken," vertelt Boden, "en dat zorgt voortdurend voor stress en geeft een enorme druk." Ook een flexibel studietraject volgen is niet evident door het OASE-systeem, vertelt een fysicastudent. "Door OASE is de kans op overlapping van verschillende vakken veel groter. Vorig jaar had ik op één dag twee vakken die het OASE-systeem volgden en daarbij nog eens tweedejaarsvakken."

Lievens ontkent echter dat dit te wijten is aan het systeem. "Die opmerking horen we vaker, maar dat heeft niets te maken met OASE. Tweedejaarsvakken houden nooit rekening met eerstejaarsvakken."

Lange termijn

De invloed van OASE op de lange termijn is nog niet duidelijk. Daarvoor moet de faculteit

"Professoren kunnen korter op de bal spelen"

PETER LIEVENS

(DECAAN FACULTEIT WETENSCHAPPEN)

wachten tot volgend jaar. Lievens: "Voorlopig moeten we nog voorzichtig zijn met cijfers tot we meer data hebben. We kunnen wel al stellen dat de zuivere slaagcijfers op dit moment hoger liggen. We hebben berekend dat de slaagkans 5 à 10 procent groter was in het

"Aan het einde van de dag is mijn concentratie weg"

ANTHE BODEN

(STUDENTE WISKUNDE)

eerste jaar van het project en het ziet ernaar uit dat dat dit jaar nog beter zal zijn."

"We hebben dus nog geen harde cijfers, maar het ziet ernaar uit dat het wel goed zit." Volgend jaar rond deze tijd zal de faculteit over meer data beschikken en zal gekeken worden naar een mogelijke uitbreiding naar andere richtingen.

"Studenten komen hongerig naar de les"

PETER LIEVENS

(DECAAN FACULTEIT WETENSCHAPPEN)

ADVERTENTIE

KU LEUVEN

Nieuwe
studentenresidenties

Waterview en Rega

Bezoekdag 9 mei

www.kuleuven.be/waterview
www.kuleuven.be/residentierega

Dossier Klimaatakkoorden

“Het gaat verdomd moeilijk worden”

Sinds Kyoto zijn we alom bekend met de grote klimaatakkoorden die CO₂-uitstoot proberen te verminderen. Na de mislukkingen in onder meer Kopenhagen, Lima en Warschau kijkt de wereld reikhalzend uit naar Parijs.

KORNEEL DE SCHAMP

Grote, multinationale klimaatakkoorden die de CO₂-emissie willen reduceren, worden al langer gezien als de heilige graal die het klimaatprobleem kunnen oplossen. Het Kyoto-protocol staat dan ook in menig geheugen gegrift. Dat protocol loopt echter maar tot 2020, en een opvolger vinden blijkt moeilijker dan gedacht. De klimaatconferenties van Kopenhagen, Warschau en Lima werden een mislukking. Alle hoop is nu gevestigd op Parijs, waar de wereldleiders in het najaar een nieuwe doorbraak moeten forceren.

“Twee graden is eigenlijk al te veel”

ULRIKKA AARNO
(CLIMATE ACTION NETWORK)

“We zijn al bijna te laat,” klinkt het bij Ulriikka Aarnio, International Climate Policy Coordinator bij Climate Action Network (CAN). CAN is een wereldwijd netwerk dat meer dan 900 ngo's verenigt. “Een nieuw akkoord is dringend nodig, maar tegelijk zal het niet zomaar voldoen.” Ook de Vlaamse regering vestigt veel hoop op Parijs. “Parijs moet een stap vooruit zijn in de richting van een duurzame koolstofarme samenleving, met duidelijke en robuuste regels die wederzijds vertrouwen scheppen,” klinkt het bij het kabinet van Joke Schauvliege (CD&V), minister voor leefmilieu.

Twee graden

Dé doelstelling van Parijs wordt de klimaatopwarming onder de twee graden Celsius houden. “Twee graden zijn eigenlijk al te veel. Anderhalf zou veel veiliger zijn,” zegt Aarnio. “Die twee graden zijn natuurlijk geen objectieve grens, maar het gevolg van een wetenschappelijk en politiek proces,” vertelt professor Thomas Block van het Centrum voor Duurzame Ontwikkeling aan de UGent. “Ik denk dat heel wat eilanden niet blij zullen zijn met een stijging van twee graden. Maar toch is dat een eerste doel waar we naartoe moeten.”

“De twee gradengrens is misschien moeilijker te operationaliseren, maar het is wel een eenvoudig concept dat begrijpbaar is voor iedereen,” klinkt het bij politicologe Katja Biedenkopf van de KU Leuven.

Milieuwetenschapper Peter Tom Jones van de KU Leuven blijft sceptisch. “Die afspraak rond twee graden Celsius is vijf of zes jaar oud. Toen was dat vrij realistisch, maar het wordt steeds moeilijker.” Jones stelt zich vragen bij het nut van het blijven herhalen van een dergelijke grens. “Als we alles tot twee graden willen beperken, moeten we naar een totale decarbonisatie. We mogen dan nog maximaal 565 gigaton CO₂ uitstoten in de atmosfeer. Het probleem is dat de gekende reserves aan fossiele brandstoffen 3000 gigaton CO₂ bedragen. Tachtig procent van de fossiele brandstoffen zou dus eigenlijk in de ondergrond moeten blijven.”

Doelstelling

Een belangrijk onderdeel van een mogelijk akkoord in *la ville lumière* zijn de zogenaamde In-

tended Nationally Determined Contributions of INDC's. Concreet zijn dat de doelstellingen die elk land zich zet op het vlak van klimaat na 2020. “Het is belangrijk dat zoveel mogelijk partijen concrete voorstellen doen in hun INDC's,” klinkt het bij het kabinet Schauvliege.

Bij CAN blijven ze echter op hun honger zitten. “Nu al zien we dat de INDC's verre van voldoende zullen zijn om de temperatuurstijging te beperken tot twee graden. De INDC's moeten dus al overschreden worden.” Het zou ideaal zijn mocht er een duidelijk, bindend doel zijn aan het einde van Parijs, dat de uitstoot van CO₂ vanaf 2020 sterk aanpakt, klinkt het bij Aarnio.

Biedenkopf ziet de INDC's eerder als iets positief. “De INDC's zijn iets meer bottom-up. Ze bestonden nog niet in Kopenhagen (*zie kader, red.*), waar men meer top-down wilde werken. Sindsdien is het proces dus duidelijk veranderd, al argumenteren sommigen dat het minder ambitieus is geworden.”

“Het is een grote sprong van een cijfer naar wat er in het echte leven moet gebeuren”

AVIEL VERBRUGGEN
(OUD-LID KLIMAATPANEL VN)

Hebben zo'n grote klimaatconferenties überhaupt nog wel nut? Vaak zijn ze bureaucratisch, log en produceren ze vage slotteksten, klinkt het bij critici. “De *targets* zijn cijfers, maar inhoudelijk toch erg onduidelijk. Als men streeft naar 20 tot 30 procent minder emissies in 2020/2030 ten opzichte van 1990, hoe vertaal je die vermindering naar het echte leven?”

klinkt het bij professor Aviel Verbruggen, jarenlang lid van het klimaatpanel van de Verenigde Naties. “Het is een grote sprong van een cijfer naar wat in het echte leven moet gebeuren, en dit blijft nu vaag.”

Block onderscheidt grosso modo twee stromingen rond klimaatoppen. “Sommigen vinden wereldwijde diplomatie enorm waardevol. Er zijn brede discussies tussen alle VN-landen, topdiplomatie en wereldleiders die de diplomatieke impasse kunnen doorbreken. NGO's worden ook sterk betrokken. *Believers* zien een mega-event dat sterk aan agendasetting kan doen.” De andere kant is dan weer iets sceptischer. “De tegenstroming ziet klimaatsummits als een theateraal spektakel waarbij de gevestigde orde domineert en betekenisloze woorden in eindteksten worden geformuleerd. Uiteindelijk beslissen de machtige landen en de industrie toch alles in achterkamers volgens hen.”

Volgens Verbruggen moet er dan ook eerder gewerkt worden rond drie variabelen. Het is volgens hem beter zich toe te spitsen op enkele essentiële indicatoren: de hoeveelheid gebruikte energie, de energie-intensiteit, en de koolstof- en nucleaire intensiteit die stelselmatig omlaag moet met daarbij een grondige tax shift. “Wij vragen al twintig jaar om een budgetombouw,” klinkt het bij Verbruggen. “Als je de slechte zaken hoog taxeert en de goede subsidieert, kan ieder land een eigen beleid ontwikkelen dat meetbaar en internationaal vergelijkbaar is.”

Het nieuwe Kopenhagen

De vraag blijft of er iets degelijks uit Parijs komt. “Ik ben kritisch qua Parijs 2015,” zegt Verbruggen. “Zelfs als men afkomt met een ‘goed’ akkoord, waarbij veel landen emissiereducties beloven tegen 2020 of 2030, is het nog altijd een slecht akkoord. Het is gericht op de foute variabelen waarvan het meten, opvolgen en afdwingen bijna onmogelijk is. Veel beloftes over onduidelijke engagementen betekenen een valse start.”

“Het is de grote vraag of het een nieuw Kyoto of een nieuwe Kopenhagen wordt,” zegt Block. “Klimaat staat ondertussen steeds hoger op de agenda, ook binnen neoliberale kaders. Duitsland heeft een *Energie-*

wende ingezet en ook China komt er bij. Op lokaal vlak ontstaan intussen tal van duurzame initiatieven die de bestaande structuren en culturen uitdagen. Er kan iets uitkomen, maar ik vraag me ook af of het effectief voor een transitie gaat zorgen. Het gaat verdomd moeilijk worden.”

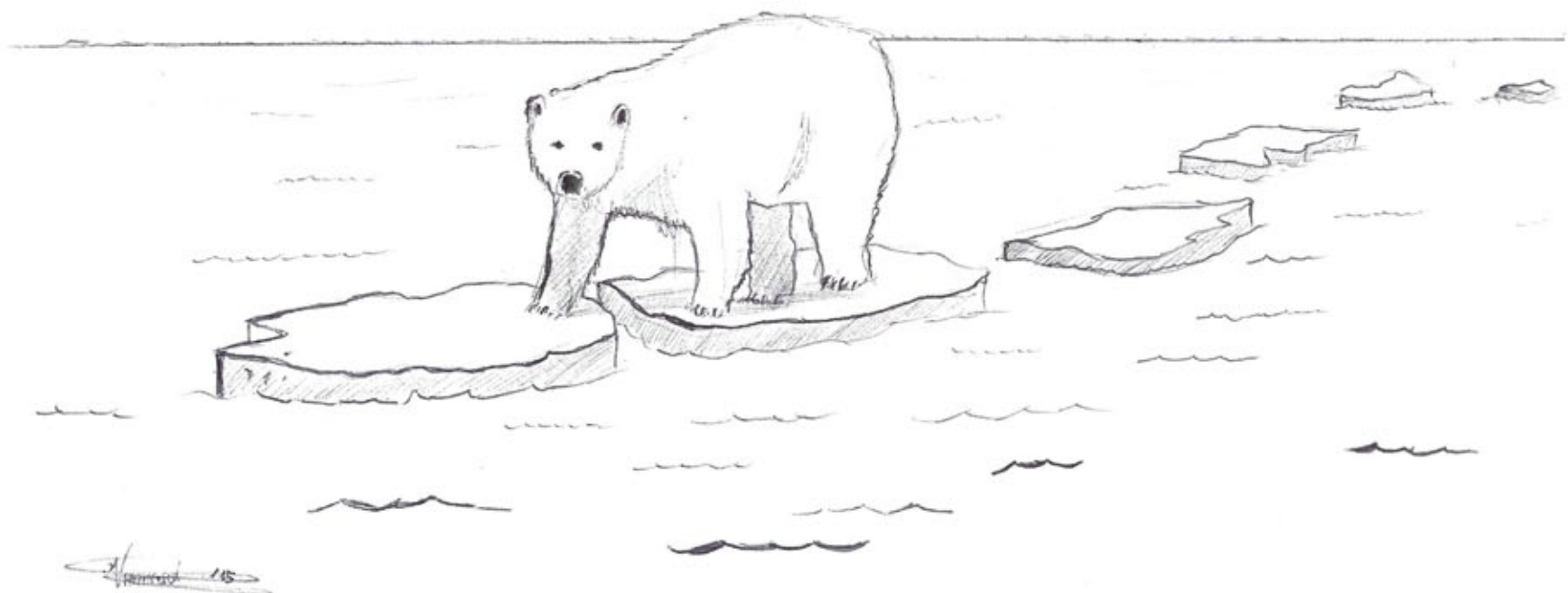
Katja Biedenkopf ziet het iets positiever. “Er zullen meer landen meedoen, al zullen er andere doelen worden afgesproken. Bindende *targets* om de uitstoot te verminderen zullen er deze keer waarschijnlijk niet komen omdat landen zoals de VS daar tegen zijn, maar hopelijk komt er wel een vastgelegd proces waarbij men gaat meten, verifiëren en rapporteren.”

WTF Klimaatakkoorden?

Sinds 1995 ontmoeten de VN-lidstaten binnen de United Nations Framework Convention on Climate Change elkaar jaarlijks om bindende afspraken te maken rond klimaatverandering. In 1997 kwam daar het **Kyoto-protocol** uit voort. In het protocol kwamen een aantal landen overeen om hun uitstoot van broeikasgassen te verminderen met gemiddeld 5,6 procent ten opzichte van het niveau van 1990. Belangrijke uitstootlanden zoals de VS en China deden echter niet mee.

In 2009 probeerde men in **Kopenhagen** een opvolger te vinden voor dat Kyoto-protocol. Dat mislukte echter. De 192 landen die aanwezig waren, konden het enkel eens raken over een vage tekst zonder concrete doelstellingen.

Ook bij de tussenstops in **Warschau** (2013) en **Lima** (2014) werden slechts vage slotteksten bereikt in aanloop naar Parijs. Daar wordt de hoop gevestigd op een nieuw, allesomvattend akkoord. Parijs wordt immers de twintigste jaarlijkse ontmoeting sinds het begin van de onderhandelingen in 1995.

Internationaal

Open en Bloot

KLIMAAT

Taboes zijn er om doorbroken te worden. Tweewekelijks doet Veto dat bij internationale studenten.

Niet iedereen loopt warm voor België

De planeet gaat eraan. Binnenkort is er een nieuwe klimaatop in Parijs om de schade te beperken. Maar hoe staan de internationale studenten in Leuven intussen tegenover de klimaatverandering?

JASPER VAN LOY EN
MARGOT DE BOECK

"In China staan we met recyclen nog niet zo ver," vertelt Chinese student Robin. "Er zijn wel twee verschillende vuilbakken op straat, maar het is niet echt duidelijk welk vuil nu precies waar thuis hoort. Er is niet veel informatie," vindt ze.

Kristina uit Estland vertelt trots: "Ons land produceert het minste afval." Op de vraag naar wat dan precies het geheim van Estland is, vertelt ze lachend: "Wij gebruiken alles. We gooien natuurlijk ooit wel iets weg," voegt ze er nog snel aan toe.

Camille komt uit Burundi, maar heeft lange tijd in Rwanda gewoond. Ze merkt dat er een beduidend verschil is tussen beide landen. "In Burundi zijn er zeer weinig initiatieven om het milieu te beschermen, terwijl in Rwanda de laatste jaren wel een groot bewustzijn is ontstaan. Elke laatste zaterdag van de maand is er een grote opkuis van de straten. Zo leren we ook de buurtbewoners kennen."

Klimaatkampioen

De Spaanse studenten Jose Luis en Leire vinden dat Belgen goed omgaan met het klimaat. Leire vertelt: "Hier zijn zo veel fietsen! Niemand gebruikt een auto om naar de les te gaan." Jose Luis vult aan: "In Spanje is dat niet mogelijk. Auto's houden geen rekening met fietsers en er zijn bovendien veel te weinig fietspaden."

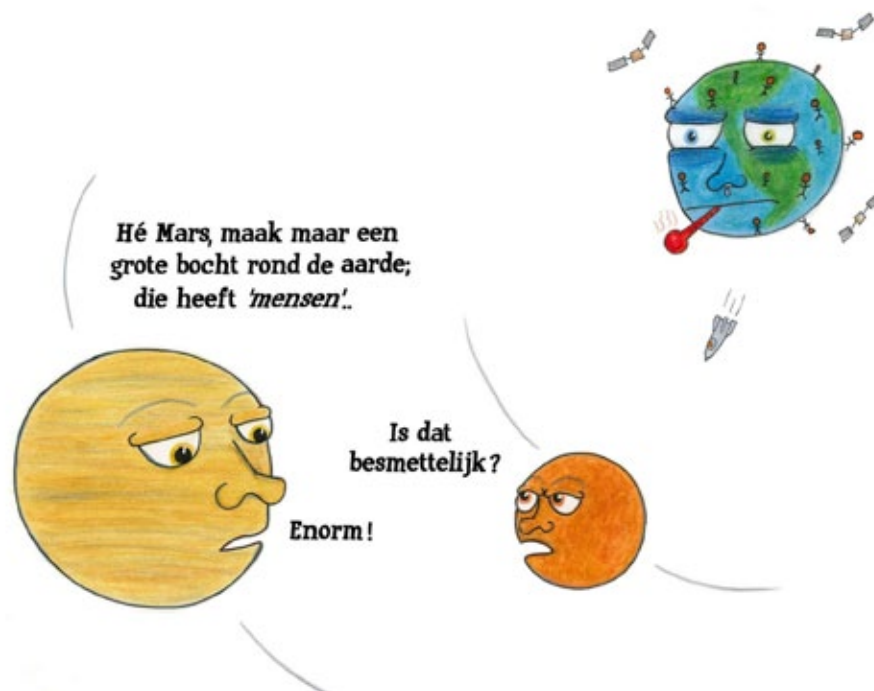
"Daarnaast is sinds een tijdje het centrum van mijn stad auto- en fietsvrij gemaakt. De fietsers zouden een gevaar vormen voor de toeristen," lacht Leire. Al is ze wel blij met de elektrische auto's die haar universiteit heeft aangeschaft. Ook Kristina is tevreden dat steeds meer ministers in Estland met elektrische wagens rijden.

Over België's recycleertalent zijn de meeste studenten het eens. Al is er ook een kritische stem van de Egyptische student Salim. "Ik heb vroeger in Engeland gewoond en daar word je verplicht om te recyclen. Hier is dat veel minder met de bruine zakken waar quasi alles in terecht kan. Recyclen is volgens mij wel een cultureel iets. Er moet een bewustzijn worden

"Zo lang je de eigenaar niet bent, ga je misbruik maken"

SALIM
(EGYPTISCHE STUDENT)

gestimuleerd. Dat kan door er bijvoorbeeld een geldelijke beloning aan vast te knopen."

Cartoon: Karolien Favoreel

Salim staat sceptisch tegenover het nut van recyclen. "Het maakt bovendien niet zo'n groot verschil of ik nu recycleer of niet, het zijn vooral grote bedrijven die vervuilen. Maar daar doet de overheid niets aan."

Alle studenten geloven dat de klimaatverandering reëel is. Al zijn ze niet allemaal even overtuigd dat de mens en zijn afvalproductie daarvoor verantwoordelijk zijn.

Keti uit Georgië vertelt: "De aarde warmt duidelijk sneller op, maar dat was sowieso gebeurd. Wij zijn niet in staat om zo sterk in te grijpen op onze omgeving. Het gaat nu alleen sneller." Al maakt Keti zich voorlopig geen al te grote zorgen. "Ik ben niet bang voor een rijzende zeespiegel. Wij hebben genoeg hoge bergen," besluit ze lachend.

"Maar is het probleem wel alleen het klimaat?", werpt Salim op. "We maken de wereld kapot en

niet alleen het klimaat. Ik geloof dat de aarde zal blijven bestaan, maar we moeten wel vriendelijker met elkaar omgaan." Salim verklaart: "Alles is met elkaar verbonden, *business controls the*

"De fietsers zijn een gevaar voor de toeristen"

LEIRE
(SPAANSE STUDENT)

world. Ook de politiek is daaraan gelinkt. Mensen moeten daarentegen het gevoel krijgen dat ze de eigenaar zijn. Zo lang je niet de eigenaar van iets bent, ga je er misbruik van maken."

Earth Day Een pleidooi voor Amerikaans vooruitgangdenken

22 april 2015 is de Dag van de Aarde, een moment van bezinning over de toestand van onze tanende planeet. De KU Leuven vierde dat met een lezing van Amerikaans ambassadeur Denise Bauer.

CAROLINE HERMANS

De ambassadrice van een van de meest vervuilende landen ter wereld uitnodigen voor een lezing over klimaatverandering: het lijkt wel een grap. Vicerector voor Duurzaamheid Katlijn Malfliet licht toe: "Ambassadrice Bauer was vroeger journalist en hield zich voornamelijk bezig met de ecologieproblematiek. De KU Leuven wilde haar al enige tijd ontvangen en dan leek de Dag van de Aarde ons de uitgelezen gelegenheid."

Bauer was niet de enige spreker. Socioloog Katja Biedenkopf had het over een positieve trend in stijgende investeringen in zowel Europa, de Verenigde Staten als China. Geograaf Nicole Van Leipzig pleitte voor een oplossing vanuit wetenschappelijke hoek.

Economische focus

Opvallend in Bauers pleidooi was dat de klimaatontkenning, waar in de VS al te graag mee wordt gedweept, door haar resoluut werd afgedaan. "Klimaatverandering is

een reëel probleem en dat weten we goed genoeg."

Haar verdere uitleg verraadde een meer economische focus. "Naast het verliezen van ecologische en cultu-

"De klimaatverandering is de grootste uitdaging uit de menselijke geschiedenis"

DENISE BAUER
(AMBASSADEUR VERENIGDE STATEN)

rele diversiteit, is de klimaatverandering ook de grootste economische uitdaging uit de menselijke geschiedenis," aldus Bauer. Een typisch Amerikaans discours dus: liberaal en kapitalistisch.

Die tendens was vicerector Malfliet niet ontgaan: "Het is duidelijk dat Bauer zeer sterk gelooft in technologische vooruitgang. Een land als de VS gaat natuurlijk steeds erg gefocust zijn op liberaal groeidenken." Malfliet maakt wel een belangrijke kanttekening: "Dat groeidenken zit echter niet enkel stevig in de mentaliteit van de Verenigde Staten verankerd, maar ook in dat van de Europese Unie."

De ambassadeur besloot haar betoog met een oproep naar de jeugd: "De jonge generatie zal verantwoordelijk zijn voor de

ontwikkeling van nieuwe energievormen." Zo werd de hete aardappel opnieuw doorgeschoven naar de volgende generatie. "Wees stoutmoedig en onbe-

De hete aardappel werd opnieuw doorgeschoven naar de volgende generatie

vreesd. Niets minder dan de toekomst van de planeet hangt er van af."

DE MACTIGSTE MAN VAN EUROPA DOET LEUVEN AAN

“Dit continent heeft immigratie nodig”

Commissievoorzitter Jean-Claude Juncker bezocht Leuven met een lezing over de toekomst van Europa, gesteund door het Wilfried Martens Fonds. De organisatoren spaarden kosten noch moeite. Juncker verbaasde vriend en vijand met straffe uitspraken.

KAREL PEETERS

Nadat de aula was volgelopen met vip's, vvip's, pers en enkele studenten begon de avond met een slideshow. Foto's van wijlen premier Wilfried Martens werden begeleid door *Viva La Vida* van Coldplay. De verschillende sprekers voor Juncker haalden mooie quotes aan uit het nummer, maar bij de zin *Never an honest word, but that was when I ruled the*

world werden toch enkele wenkbrauwen in de zaal gefronst.

Na een aantal uitreikingen door het fonds opgericht ter nagedachtenis van Wilfried Martens was het moment aangebroken voor commissievoorzitter Jean-Claude Juncker om de zaal te entertainen. Aangekondigd als *The most powerful man in Europe* ontweek Juncker de moeilijke onderwerpen niet.

Voor de aanwezigen op de achterste rijen was het niet makkelijk om de man te verstaan. Elk woord vloede over in het volgende en Juncker klonk als iemand die juist alle vier wijsheidstanden had laten trekken. Gelukkig was er simultane vertaling voorzien.

Straffe uitspraken

Juncker riep op tot solidariteit met het Griekse volk. “Ik zit niet te veel in met de Griekse regering. Ik zit in met het Griekse volk. Met hen moeten we solidair zijn.” Op de eerste rij moet het even slikken zijn geweest voor

Antonis Samaras, de ex-premier van Griekenland. Maar Juncker verdedigde Griekenland uitvoerig: “Ik heb het moeilijk met de houding van sommige landen tegenover Griekenland. Iedereen moet zich solidair tonen met de grootse Griekse natie.”

Ook over de migratiegolf uit Afrika en het Midden-Oosten sprak Juncker heldere taal. “De Middellandse zee is ook onze zee, de Mare Nostrum.” Hij ging zelfs nog verder: “Dit continent heeft immigratie nodig. En zelfs als we het niet nodig hadden, moeten we zeker een juridische kler voorzien om mensen binnen te laten.” Hij scoorde bij het publiek en kreeg luid applaus.

Voor Juncker een teken aan de wand om een sterkere uitspraken te doen: “De Europese

Unie is geen uitvinding voor onszelf. Wie zijn wij, als we onze successen niet delen?” De commissievoorzitter is duidelijk niet tevreden met de houding van een aantal lidstaten. “Er zijn staten die willen snoeien in ontwikkelingssamenwerking. Dat vind ik schandalig. Ik begrijp dat sommige Europese leiders deze uitspraken niet leuk zullen vinden, maar dit is een kwestie van menselijkheid.”

Ook over problemen dichter bij huis deed de commissievoorzitter zijn mening uit de doeken. “Groot-Brittannië mag zijn wil niet opleggen aan de Europese Unie, maar mag ook niet dreigen de Unie te verlaten. Groot-Brittannië is niet de commandant van de Unie.”

Copyright KU Leuven / Filip Van Loock

“Groot-Brittannië is niet de commandant van de Unie”

JEAN-CLAUDE JUNCKER
(COMMISSIEVOORZITTER)

Nobelprijswinnaar vereeuwigd

Rabindranath Tagore doet bij weinig Leuvense studenten een belletje rinkelen. Toch krijgt de Indiase Nobelprijswinnaar een borstbeeld in de tuin van de Letterenfakulteit. Een cadeau van de Indische ambassade aan India House Leuven.

HEIDI VAN ROMPUY

India House Leuven is een samenwerking tussen de stad, de universiteit en ondernemersorganisatie Voka. Sinds 2013 engageert het platform zich om de

contacten tussen de Leuvense regio en India te versterken. “Wanneer we spreken over India, spreken we immers over één zesde van de wereldbevolking,” vertelt Geert Robberechts, coördinator van India House Leuven. “Daarom wil-

len we de samenwerking tussen India en België verbeteren.”

“India is erg blij met het initiatief,” gaat Robberechts verder. “Als teken van erkentelijkheid schonk de *Indian Council for Cultural Relations* ons daarom de buste van Tagore. Het is een hele eer die in de Letterentuin te mogen onthullen.”

Ter gelegenheid van de feestelijke inhuldiging organiseerde India House Leuven een heuse *Leuven Tagore Day* met onder meer een academische zitting en een Indische receptie op het programma.

156 nationaliteiten

Rabindranath Tagore is voor de Indiase bevolking één van de belangrijkste figuren uit de geschiedenis. De schrijver kreeg in 1913 de Nobelprijs voor Literatuur en was daarmee de allereerste Indiase Nobelprijswinnaar.

“Tagore was echter meer dan enkel een dichter,” licht professor Tapati Mukherjee toe tijdens een inleidende lezing. “Hij belichaamt de

brug tussen het Oosten en het Westen. Daarom is zijn werk honderd jaar later nog steeds relevant.”

“Tagore wilde mensen bij elkaar brengen,” vult schepen en mede-bezieler van India House Leuven, Mohamed Ridouani (sp.a), aan. “In de stad Leuven wonen ondertussen zo'n 156 verschillende nationaliteiten harmonieus samen en dat is precies waar ook Tagore naar streefde. Zijn poëzie spreekt daarom vandaag nog steeds.”

India House Leuven wil de komende maanden nog meer activiteiten organiseren rond Tagore zodat ook de Leuvense student kennis maakt met de Nobelprijswinnaar.

Tagore belichaamt de brug tussen Oost en West

PROFESSOR TAPATI
MUKHERJEE

Rethinking Erasmus strandt in clichés

Studenten culturele en sociale pedagogiek namen in het kader van hun opleiding het Erasmusprogramma onder de loep. Het resultaat was een ingenieuze website en een weinig inspirerende tentoonstelling.

MARGOT DE BOECK

Alle deelnemende studenten kruisten met de bus door Europa naar een universiteitsstad aan de oostelijke en zuidelijke randen van het continent. Daar volgden ze onder andere 24 uur lang een plaatselijke Erasmusstudent, zonder met elkaar te praten. “Dat was wel moeilijk,” lacht een van de studenten. “Maar we hadden dat op voorhand natuurlijk wel afgesproken,” voegt ze toe.

Elke drie uur namen ze een foto van waar ze zich toen bevonden, om zo hun onderzoek te staven. Dat onderzoek werd gepresenteerd in een nogal slordige tentoonstelling.

Knullige kwaliteit

Veel van het fotomateriaal was gemaakt met camera's van lage kwaliteit. Ook de video, waarin zowel Vlaamse als buitenlandse studenten over hun Erasmuservaring vertellen, zit knullig in elkaar. In een tijdperk waarin leercentrum Agora gratis filmmateriaal uitleent, is het toch niet onmogelijk om aan een goede camera te komen?

De studenten die aan het woord zijn in de video, vervallen bovendien steevast in de eeuwige clichés over Erasmus. “Het was echt goed voor mijn persoonlijke groei,” halen velen aan.

De beperkte kennis van Europa viel op

Precies die clichés wilden de pedagogen in spé aanvechten. Op hun website, die als een *common* dient, en waar voortaan dus ook iedereen aan kan meeschrijven, tonen ze hun alternatieven. Er zijn een aantal goede ideeën, maar die komen veel te weinig aan bod in de tentoonstelling, wat jammer is.

Ook het praatcafé slaagde er niet in uit de clichés te breken. De beperkte kennis van Europa onder de studenten viel hard op. De conclusie kwam al te vaak neer op “Ik weet het eigenlijk niet zo goed.”

Veel nieuws komen we op deze avond dus niet te weten. Europa en de studenten culturele en sociale pedagogiek hebben nog heel wat werk.

Meer info op <http://exchange-erasmus.eu/>

Foto Anne-Marie Dedene

Sociaal

Week vol klimaat

Tegen 2030 beoogt de stad Leuven klimaatneutraal te zijn. Hoeveel het staat met de projecten ontdek je tijdens de Leuvense Klimaatweek van 9 tot 17 mei.

HANNE VAN ESPEN

De vierde editie van de Leuvense Klimaatweek wordt georganiseerd door de vzw Leuven Klimaatneutraal 2030. Komende week organiseren zij allerlei activiteiten, workshops en andere klimaatgerelateerde activiteiten.

Zo staan verspreid door Leuven veertien stadscampings opgesteld onder de noemer 'Camping Zero Emissie'. Het Depot zorgt voor jong muzikaal Leuven talent dat met korte concertjes op die campings een vrolijke noot komt brengen. Op woensdag stellen ook een aantal studenten van de KU Leuven hun tent op het Hogeschoolplein op, in samenwerking met het Leuven Sustainability Platform.

Koken met biogroenten en tot kunst verheven afval: het aanbod is divers

In de Muntstraat koken een aantal restaurants een week lang met biogroenten, afkomstig van lokale bioboeren. Een fototentoonstelling in bibliotheek Tweebonnen toont het Leuven waar de vzw Leuven Klimaatneutraal 2030 van droomt, en vooral hoe daar momenteel aan gewerkt wordt. In STUK stellen vijf artiesten hun uit recuperatiemateriaal samengestelde kunstwerken voor.

Weekprogramma

Tijdens de week zijn er, naast een uitgebreid aanbod voor kleuterscholen, lagere en middelbare scholen, nog meer activiteiten voorzien. Maandagavond vindt in het Auditorium van STUK een debat plaats over de klimaatbestendige stad. Op dinsdagmiddag organiseert LOKO, de Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie, een *yard sale* in hun tuin (s-Meiersstraat 5, 14-18u). Woensdag vanaf 22 uur draait een dj enkele remixes en covers in STUK. Vrijdag geeft Wim Lybaert van het televisieprogramma "De moestuin volgens Wim" informatie over moestuinen in bibliotheek Tweebonnen. Ook kan je de hele week lang 's middags een gegidste klimaatwandeling volgen in het Arenbergpark.

De volledige planning vind je op: <http://www.leuvenklimaatneutraal.be/leuvense-klimaatweek>

Klimaatneutraal verhaal verdeelt Leuvense politiek

Vervolg voorpagina.

Ridouani is de kritiek ondertussen gewend. "Ik kan alles weerleggen met de cijfers in de hand. Mijn collega Carl Devlies (*schepen van Ruimtelijke Ordening, CDE&V, red.*) investeert 2,4 miljoen euro in een milieuvriendelijk wagenpark." Een energiefonds van 3 miljoen euro moet de stadsgebouwen zuiniger maken. Maar liefst 22 miljoen euro maakt de Hertogenzite en benedenstad autovrij. "If you talk the talk, walk the walk."

De infame Bruulparking heet een symbooldossier te zijn. "Je hebt die parking nodig om de stad autoluw tot autovrij te maken. Bovengronds kunnen we dan honderden parkeerplaatsen schrappen," legt Ridouani uit. Binnen twintig jaar ziet hij niemand nog bovengronds parkeren. Naïef? Over drie jaar wil het schepencollege een autovrije Vismarkt en omgeving. "Beeld je in hoe mooi dat zal zijn. Soms heb ik de indruk dat men bewust aan desinformatie doet."

"De groenen noemen het niet radicaal genoeg. Om de bevolking mee te krijgen moet je ambitieus, maar niet radicaal zijn," gaat hij verder. "Je kan niet van vandaag op morgen alle auto's verbieden. Dan krijg je juist een weerslag en haken mensen af. Je kan de stad wel al autoluw maken. Dat is een eerste grote stap."

Desalniettemin klinkt ook binnen LKN2030 zuinige kritiek. "Naar mijn ervaring is de stad nog erg voorzichtig. Er is nog marge om grote stappen te zetten," reageert Katrien Rycken, huidig coördinator van LKN2030. "Al mogen we niet naar de stad staren voor al onze ambities. Ik begrijp ook dat je moeilijk verandering kan forceren als het draagvlak ontbreekt. Daar kunnen wij bij helpen."

Van de provincie Vlaams-Brabant kreeg LKN2030 alvast subsidies voor een experiment naar een autoluw stadscentrum. "Zo kunnen we mythes over leeglopende handelscentra de wereld uithelpen."

Vlaggetjes

Volgens klimaatexpert Jones moet vzw LKN2030 zelf de handen vuil maken. "Jaarlijks duizend woningen renoveren is revolutionair. Dat vraagt massaal veel middelen." In totaal zijn honderden miljoenen euro's nodig om de klimaatdroom te realiseren. "Het is evident dat de stad daar niet over beschikt. Daarom moet de vzw alternatieve financieringsmethodes opzetten en geld bij burgers en bedrijven mobiliseren. Dat kan met een klimaatfonds." Jones denkt groots. LKN2030 moet ook zelf collectieve wijkrenovatie opstarten. "Nu is dat in handen van een enkele partner (*de stad Leuven, red.*)"

"Communicatie is belangrijk, maar de vzw mag geen eventbureau worden," vindt ook raadslid Dessers. "Mevrouw Rycken, die uitstekend werk levert, is ingenieur-architect. Zij zou zich niet de benen onder het lijf moeten lopen om vlaggetjes op te hangen en flyers uit te delen."

Doe-fase

Schepen en voorzitter Ridouani ziet het doel van 'zijn' LKN2030 niet meteen verruimen. "Wel kan de vzw financiering zoeken voor grote projecten van partners." Europese subsidies komen nu al handig van pas voor een warmtenet in de Vaartkom.

Behoedzaam neemt LKN2030 alsnog eigen initiatieven. "Binnen onze Raad van Bestuur is er discussie, maar sommige projecten hebben ongelofelijk veel potentieel. Als we daar even tijd insteken en initiator spelen, kunnen er toffe dingen gebeuren," zegt Rycken. Zo bracht LKN2030 restaurants in de Muntstraat, een ontwerp bureau en studenten ingenieur-architect samen rond energie-efficiëntie. "Woensdag stellen we dat project voor. We blijven er wel af eens het uitgerold is."

Een dag eerder passeren acht pilotprojecten de revue in kunstencentrum STUK. "We zitten nu in de doe-fase. Dat doet deugd," stelt een tevreden coördinator vast.

Toch blijft Rycken nog even vlaggetjes ophangen. "We willen alle groepen in de samenleving bereiken. Ook daar is er discussie over," gaat Rycken verder. "Moet je niet met festivals en springkastelen mensen bereiken die niet op een inhoudelijk klimaatdebat

"Ik nodig Groen en N-VA uit om mee te werken, in plaats van hysterisch te schieten"

MOHAMED RIDOUANI
(MILIEUSCHEPEN, SP.A)

zitten te wachten?" Gratis advies van communicatiebureau De Geschoren Aap is dan ook welkom. "Volgens hen zijn we nu nog te rationeel en te weinig emotioneel."

Ridouani deelt die mening. "Om meer mensen dan het exclusieve clubje van overtuigde ecologen te bereiken, heb je een warm en positief verhaal nodig." De Zero Emissie Campings juicht hij daarom toe. "Daarmee lok je ook jongeren. Ze kunnen overnachten, debatteren en rond een kampvuur muziek spelen."

Verkiezingslogica

Tot slot blijft de dubbelrol van Ridouani als vzw-voorzitter en schepen niet onbesproken. Al bij de oprichting van LKN2030 betreurde Katlijn Malfliet, vicerector Duurzaamheid aan de KU Leuven, dat. (*Zie Veto 4012.*)

Cartoon Karolien Favoreel

water van het stadsbestuur terecht.

Nu al verscherpt daardoor de aandacht."

Het laatste woord is voor Stefaan Saeys, directeur technische diensten van de KU Leuven en lid van de Raad van Bestuur van LKN2030. "Niet iedereen is even blij met een actief politicus als voorzitter, maar ik vind dat geen hinderpaal. Ridouani heeft zich politiek geëngageerd. Hij kan er ook mee op de bek gaan. Ik vind het knap dat hij zijn nek uitsteekt."

Quid Tobback?

Zijn stad wil klimaatneutraal worden, maar toch is hij opvallend afwezig. Steunt burgemeester Louis Tobback (sp.a) wel zijn poulain Mohamed Ridouani (sp.a)? Klimaatexpert Peter Tom Jones is formeel. "Bij elk succesvol klimaatbeleid trad de zittende burgemeester op de voorgrond. Dat gebeurt hier veel te weinig. Daardoor krijgen burgers het gevoel dat het project onvoldoende politiek gedragen wordt."

Volgens de oppositie kan het Tobback weinig schelen. "Toen ik erover tussenkwam in de gemeenteraad, ging de burgemeester in de zaal zitten," herinnert oppositielid Zeger Debyser (N-VA) zich. Over alle andere thema's voert hij het hoge woord. De burgemeester heeft ook verouderde ideeën over mobiliteit. Zijn coalitiepartner CD&V en de jonge mensen binnen zijn eigen partij zijn daar ontevreden over."

Eerder gaf Tobback in deze krant toe dat hij zo goed als alleen staat in zijn verzet tegen hoogwaardig openbaar vervoer - bijvoorbeeld een tram - in Leuven. "De meerderheid en de jonge garde in mijn partij (*sp.a, red.*) zijn voor. Bon, mij niet gelaten." (*Zie Veto 4107.*)

"Een karikatuur," noemt Ridouani de kritiek. "De burgemeester heeft mij nog nooit iets in de weg gelegd. Hij heeft trouwens zelf de Grote Markt en de Diestsestraat autovrij gemaakt." (sr)

"Vanuit KU Leuven hebben wij toen formeel gesteld dat de schepen als voorzitter geen goed idee was. De vzw moest immers een neutraal orgaan zijn waar kennisinstellingen, bedrijven en burgers een even grote stem hebben als de stadspolitiek," herinnert klimaatexpert Jones zich die eerste vergadering. Rycken noemt hij "een verademing voor het project". "Ze heeft visie, managementkwaliteiten en een aanstekelijk enthousiasme. Maar ze werkt formeel in opdracht van de stad en moet rechtstreeks verantwoording aan Ridouani afleggen. Dat remt haar wellicht af om de grote werven van LKN2030 uit te voeren."

Raadslid Debyser heeft zijn oordeel klaar. "De oppositie is niet eens vertegenwoordigd in de Raad van Bestuur. Wij weten niet hoe de vzw over het klimaatplan van de stad denkt," hekelte hij. "Ridouani gebruikt LKN2030 overduidelijk voor politieke en publicitaire doeleinden. Dat is propaganda. De socialisten mikken vooral op het kiespubliek van de groenen."

Ridouani zou zijn campagne als opvolger van burgemeester Tobback voorbereiden, klonk het eerder in deze krant. (*Zie Veto 4012.*)

Zelf reageert Ridouani lauw. Met het project vervult hij een eerdere kiezersbelofte. "In 2012 probeerde ik de kiezer met een groene stad te overtuigen. Nu wil ik die belofte waarmaken. Ik dacht dat het zo hoorde in een democratie," merkt hij laconiek op.

"The duty of the opposition is to oppose, maar hier wordt het soms wat triest. Men ziet overal verkiezingslogica. Ik wil dat Leuven voorop loopt in deze eeuw van de stad. Ik lig eerlijk gezegd niet wakker van wat Groen of N-VA daarvan denken. Daarvoor heb ik te weinig tijd. Ik nodig hen uit om constructief mee te werken, in plaats van hysterisch te schieten op wat we in beweging zetten."

Zijn voorzitterschap is allesbehalve een struikelblok, meent hij. "Anders hadden er al lang leden afgehaakt. De waarheid is dat er vandaag vijf keer zoveel leden zijn."

Coördinator Rycken valt haar voorzitter alvast niet af. "Tot nu toe heb ik dat alleen als een voordeel ervaren." Al is dat geen garantie op de toekomst. "We beginnen met acties en komen daardoor soms in het vaar-

HOEVEWINKEL DE WIKKE IN ABDIJ VAN 'T PARK

Sociaalste biomooestuin van Leuven

Sinds begin april kan je in de prachtige Abdij van 't Park terecht in hoevewinkel De Wikke. De Wikke is het biologische tuinproject van Wonen en Werken, een organisatie die de werkloosheid in Leuven probeert aan te pakken.

FRANK PIETERMAAT

In 1988 startten vier Leuvense organisaties (Buurtwerk 't Lampeke, Basiseducatie, Werklozenwerking De Wal en Arktos) de samenwerking Wonen en Werken op. De oorspronkelijke bedoeling was om werkloosheid aan te pakken door woningen te renoveren en die te laten bewonen. Na verloop van tijd verschoof Wonen naar de achtergrond, en bleef vooral het Werken over.

Wonen en Werken begon in 2004 met De Wikke op de Benedictushoeve in Herent. Het

klasje uit de lagere school op bezoek om te helpen en om de haverklap komen mensen groenten kopen. "We hebben wat reclame gemaakt bij de opening en mensen maken ook heel wat mond-aan-mondreclame, wat erg fijn is," aldus Myriam.

Naast de winkel is er ook de leveringsdienst. "We rijden heel wat rond met onze biogroentenbakfiets," vertelt Myriam. "Zo heeft het stadspersoneel een abonnement om een keer per week vier groenten te krijgen. We leveren ook aan bijvoorbeeld het Wereldcafé. Vanuit Herent is er dan weer

aanvoer naar de Voedselteams en naar de Groentetas voor de KU Leuven."

Sociaal

Om De Wikke draaiende te houden, wordt er beroep gedaan op een aantal mensen, met nadruk op het sociale aspect. "Bruno en ik staan in voor de begeleiding. Daarnaast werken we met twee sociaal tewerkgestelden, eentje voltijds en eentje halftijds," zegt Myriam. "Idealerweise komt er daar nog iemand bij, dat kunnen we echt wel gebruiken. In Herent werken er zo bijvoorbeeld zes."

Ook worden er in De Wikke arbeidszorgmedewerkers ingezet. Dat zijn mensen die vaak uit de psychiatrie komen en weinig toekomstmogelijkheden hebben. "We merken dat dat vaak ook jongere mensen zijn tegenwoordig. Vaak hebben ze te kampen gehad met drug- of alcoholproblemen of zijn ze in psychoses beland. Van hen worden er ook minder specifieke prestaties verwacht maar ze krijgen hier wel de kans om nuttig werk te verrichten."

Bio

Een van de troeven van De Wikke is dat alles puur natuur is: echte biogroenten zonder herbiciden. "Wij spuiten niets, wat natuurlijk ook zorgt dat de kans bestaat dat er meer verloren gaat door aantasting door ziektes en beestjes," legt Myriam uit. "Het zorgt ook voor veel meer manueel werk."

Bio blijft een succesformule. "Een tijdje geleden hebben we een enquête gedaan onder onze bezoekers," zegt Myriam. "Daaruit bleek dat de factor bio toch een van de hoofdredenen is om De Wikke te bezoeken. Daarnaast spreekt het sociale project de mensen erg aan."

Tot slot mag natuurlijk het hele plaatje niet vergeten worden. De Abdij van 't Park is een van de meer idyllische plekken in de Leuvense regio, met een prachtige biomooestuin om het af te maken. "Daarbij moet je ook het historische verhaal bekijken. De Abdij werd vroeger gebruikt als tuin om groenten en fruit te bedelen onder de armen," vertelt begeleider Bruno. "Het plaatje klopt dus perfect."

De idyllische Abdij vormt met de prachtige biomooestuin een perfect plaatje

doel was om op de bioboerderij kansen te creëren voor langdurig geschoolde werklozen en mensen die uit de psychiatrie kwamen. Kort daarna werden er ook in de Abdij van 't Park groenten geteeld, die dan in Herent geleverd werden.

"Een deel van de groenten werd destijds hier aan de poort van de Abdij gezet onder een paraplu," vertelt Myriam De Baere, medeverantwoordelijk voor de Wikke in de Abdij. "Daarna werd er een klein kraampje uitgebouwd waar we een prijslijst omhoog hingen en mensen in de brievenbus geld konden deponeren. Dat kende een serieuze boom en maakte toch een echte winkel noodzakelijk. Die werd een goede maand geleden geopend."

Drukte

Dat De Wikke een succes is, bewijst een bezoekje op vrijdagvoormiddag. Mensen zijn er druk bezig met de leveringen, er is een

Foto Sarah Van Hecke

Omdat **geven** het nieuwe krijgen is

Repair cafés groeiden van een leuk event uit tot een wijdverbreid fenomeen, en kringwinkelen is hipper dan ooit. De opkomst van de kringloopcultuur: zowel Leuvenaars als studenten doen lustig mee.

CAROLINE HERMANS

Komende week gaat in STUK het derde Repair Café door. Tijdens dat evenement kan je gratis kapotte spullen laten herstellen. Waar het drie jaar geleden nog een relatief obscuur gegeven betrof, vormt het nu samen met Freecycle, de Weggeefwinkel en

andere gelijkaardige initiatieven een rode draad door het Leuvense landschap.

Waar komt deze golf van solidariteit vandaan? Weggeefwinkel-uitbater Jan Roeckx wijt het aan verschillende zaken: "Er was natuurlijk de financiële crisis, maar ook andere belangrijke fundamenten zijn

weggevallen." Roeckx verwijst naar het pedofilieschandaal in de kerk en het groeiende wan-

"Het freecycle-fenomeen is op dit moment zeer hip"

LAURA GEERTS
(STAFMEDEWERKER LOKO)

trouwen in de politiek. "Mensen hebben het idee dat ze op zichzelf zijn teruggevallen en het zelf moeten regelen. Daarnaast hadden we ook geluk met de veranderde tijdsgeschiedenis. Het weggeefgebeuren is zijn geitenwolensokkenimago kwijtgeraakt."

LOKO lift mee

Laura Geerts, stafmedewerker van studentenkoepel LOKO, is het volledig met hem eens. "Het freecyclefenomeen is op dit moment zeer hip." LOKO lift met de trend mee door het

organiseren van een *yard sale*. Zo kunnen vertrekkende studenten aan het einde van het academiejaar hun spullen makkelijk kwijttraken.

Het financiële aspect speelt volgens Geerts minder mee. "We denken niet dat mensen dit om financiële redenen doen, maar echt vanuit een duurzaamheidsperspectief." Voor LOKO is vooral het sociale aspect belangrijk. "Niet iedereen komt om iets te kopen. Het is ook gewoon een goede kans om met anderen te genieten van het goede weer."

Tobback “Ik maak minder kans dan Crombez, maar wel een kans”

De houdbaarheidsdatum van Bruno Tobback (sp.a) lijkt stilaan overschreden. Steeds meer partijtoppers spreken zich in de voorzittersverkiezingen uit voor uitdager John Crombez. Die haalt sp.a uit het slop, hopen ze. Al kan een kartel met Groen ook een handje helpen.

Voorlopig plannen de vakbonden geen nieuwe acties. Heeft Vlaanderen zich na de ‘winter of discontent’ bij de centrumrechtse regeringen neergelegd?

Bruno Tobback: «Ik hoop het niet. Je kan natuurlijk niet eindeloos staken. Er wordt soms schamper over staken gedaan, maar dat kost stakers ook hun plezier. Maar het ongenoegen is niet weg. Het momentum om op zes maanden tijd deze regering te laten vallen, wel.»

«Het duurt ook even vooraleer mensen maatregelen voelen. Al dalen de regeringspartijen nu al in de peilingen. Een regering met een beetje verstand stuurt dan bij.»

Verbazingwekkend genoeg stijgt sp.a wel in diezelfde peilingen. Nochtans horen we jullie nauwelijks in het parlement.

Tobback: «Zowel in het Vlaamse als in het federale parlement doen we onze mond open en horen ze ons. Federaal is het iets moeilijker, omdat we daar niet de grootste oppositiepartij zijn. Toch stijgen we al na zes maanden oppositiewerk, ondanks onze moeilijke periode.»

«Journalisten hebben de neiging om hun verhaal van zes maanden geleden te blijven vertellen, *never mind* de realiteit. Het *frame* is dat sp.a het moeilijk heeft. Is dat zo vreemd na vijfentwintig jaar besturen?»

Misschien wint u omdat Kris Peeters en zijn CD&V zo vlijtig interne oppositie voeren. “Kris Peeters, wij rekenen op u,” zei u zelf op 1 mei. Een doorzichtig manoeuvre, vond politoloog Carl Devos.

Tobback: «Een beetje porren mag doorzichtig zijn. Het was niet de essentie van mijn boodschap, maar het kwam leuk over op televisie. Natuurlijk deed ik het ook deels daarvoor.»

«Als Kris Peeters het sociaal geweten van deze regering is, dan is het een slecht geweten. Hij voegt de daad niet bij het woord, integendeel. Waarom koos CD&V anders voor deze coalitie? Andere mogelijkheden, zoals de tripartite, hadden ook een meerderheid.»

Niche-boetiekje

U zegt dat sp.a in een moeilijke periode zit. Maken de voorzittersverkiezingen het niet nog zwaarder? Slechte timing, oordeelde partijgenoot Frank Vandebroucke in deze krant.

Tobback: «Wij hebben geen voorzitters voor het leven, dus verkiezen we ze. Om de vier jaar doen we dat. De procedure duurt niet langer dan anders, al was de aanloop langer omdat John (Crombez, uitdager van Tobback als voorzitter van sp.a, red.) zijn kandidatuur al vroeg had aangekondigd. Kruipt er energie in die beter elders

heenging? Uiteraard. Maar wie uit alle regeringen valt, vertoont afkickverschijnselen. Het is geen toffe periode, maar laat ons niet dramatiseren. Door de verkiezingen voeren we nu ook boeiende debatten over de koers.»

Zetten John Crombez en u dan zo’n verschillende koers uit? In de pers heet hij linkser dan u te zijn.

Tobback: «We hebben samen de partij inhoudelijk vernieuwd, dus zou het raar zijn dat we diep van mening verschillen. Het gaat meer om stijl en persoonlijke ambities, waar niets mis mee is.»

«Die midden/links-discussie heeft meer met profilering en strategie dan met inhoud te maken. Het is geen geheim dat we links zijn. Wel is de vraag of we met Peter Mertens en zijn PVDA of met CD&V en N-VA concurreren. Zelf wil ik geen wedstrijd om ter linkst met Mertens lopen. Wij waren de enigen die de vorige verkiezingen stemmen van N-VA terugwonen. De toekomst zal uitwijzen of John er echt zo over denkt, of dat hij het vooral tactisch speelt om leden voor zich te winnen.»

“Ik ben het beu om met Groen en godbetert Kris Peeters voor dezelfde vijf stemmen te vechten”

Misschien moet u niet strijden maar fuseren met andere linkse partijen. Prominente socialisten pleiten voor een kartel met Groen.

Tobback: «In Antwerpen moeten we zeker samen tegen Bart De Wever strijden, in plaats van elkaar de loef af te steken. In Gent vind ik het kartel (*tussen sp.a en Groen, red.*) ook *toppie*. Het is frustrerend om onder andere met Groen en tegenwoordig godbetert Kris Peeters voor dezelfde vijf stemmen te vechten. We moeten het veld juist breder maken. Alle samenwerking is dan bespreekbaar.»

«Maar teveel van mijn partijgenoten verkopen nu een kartel als enige oplossing. Omdat het moet. Het is alsof je op de markt staat en zegt dat je niet kan koken en dus een lief wil. Zo heb ik er nog nooit een binnen gedaan. Ik ben ook niet zeker of Groen wel wil. Groen voelt zich een klein, leuk, goeddraaiend niche-boetiekje dat niet wil fuseren met een grote supermarkt. Daar heb ik mijn bedenkingen bij, maar ik beslis niet voor hen.»

Dat niche-boetiekje lokt wel steeds meer jongeren. Nog maar vijf procent

daarvan shopt bij uw grote, oubollige supermarkt, schrijft De Standaard.

Tobback: «Ik vergelijk niet graag met Groen, maar jullie begonnen erover. De laatste keer dat zij bestuurden, verdwenen ze nadien uit alle parlementen. Wij zijn nog altijd de helft groter en groeien nog steeds, dus laat ons dat ook relativiseren.»

Te Thatcheriaans

Mist sp.a niet vooral een helder verhaal? Na de dood van Steve Stevaert kreeg iedereen heimwee naar het gratisdiscours: hervrechten voor dummijs. Vandebroucke pleitte in Veto voor een basisinkomen in natura: gratis onderwijs en gratis gezondheidszorg, zodat iedereen kans krijgt.

Tobback: «De tax-shift waar we voor pleiten is een helder verhaal. Zo’n ideeën moet je zoeken, maar vaak weet je pas achteraf dat je ze gevonden hebt.»

U bent in goede doen. Heeft u zich al neergelegd bij het resultaat van de voorzittersverkiezingen? In de pers lijkt het een uitgemaakte zaak: u gaat verliezen.

Tobback: (lacht) «Dat is mogelijk. Ik ben absoluut niet zeker dat ik win. Ik maak minder kans dan mijn uitdager. Als uittredend voorzitter in een moeilijke periode vertrek je met een achterstand. Maar ik maak wel een kans.»

Haalt zo’n voorzitterswissel überhaupt wat uit? Wie uw voorganger Caroline Gennez voor u wou inwisselen, pleit nu voor John Crombez.

Tobback: «Ik ben het helemaal met u eens dat dat niet werkt. We zijn de afgelopen twintig jaar al zeven keer herbegonnen om op hetzelfde punt uit te komen. Wie de hele tijd het roer omgooit, draait rond. We hebben ons net inhoudelijk vernieuwd. Laat ons daar nu wat mee doen, in plaats van een nieuwe heilige graal te zoeken. Ik ben heus niet alleen kandidaat omdat ik koppig en dwars ben.»

Tot slot: nog goede raad voor Sander Loones (N-

VA)? Hij wordt getipt als opvolger van Bart De Wever.

Tobback: (lacht) «Partijvoorzitter zijn is verschrikkelijk. Sander, doe het niet.»

Rijzen valler ster

De houdbaarheid van Bruno Tobback (sp.a) lijkt stilaan overschreden. Zijn kans om te verkiezen in het komende verkiezingen is klein. Zijn uitdager John Crombez zelf toe. Sander Loones wacht dan weer op de toekomst. Figuurlijk is het maandag, maar wel opvolger van Bart De Wever.

TEKST KORNEEL DE S.

Loones “Ik begrijp dat sp.a het moeilijk heeft”

Sander Loones mag nog relatief onbekend zijn bij het grote publiek, de N-VA stoomt hem alvast klaar om de mantel van het voorzitterschap van Bart De Wever over te nemen. Die laatste noemde Loones in december een mogelijke opvolger. Al houdt Loones, vroeger coördinator van de

studiedienst en nu Europees parlements lid en ondervoorzitter van de N-VA, de boot voorlopig af.

Binnen de N-VA ziet men twee stromingen, de sociaal-economische en de Vlaams-Nationalistische. Behoort u tot één van die twee kampen?

Loones: «Ik zie daar niet twee stromingen. Jullie denken misschien dat een N-VA'er dat altijd zegt, maar het sociaal-economische en het communautaire zijn aan elkaar gelinkt. We doen nu geen staatshervorming, maar wees gerust, er zal de komende jaren genoeg over communautaire zaken gepreut worden. Dat zagen we de voorbije weken al: Paul Magette (*PS kopstuk en minister-president van het Waalse gewest, red.*) die weigerde een rekening van de bijzondere financieringswet te accepteren. Zo weigeren ze wel hun eigen wet te respecteren! Hoe communautair kan je gaan?»

«Alles in dit land is natuurlijk communautair, ik maak me daar geen illusies over. Maar wie er van uitgaat dat wij in deze regering de communautaire vuurtjes gaan opstoken, heeft het fout. We hebben ons geëngageerd om loyaal dit regeerakkoord uit te voeren.»

Bart De Wever kan nog al straf uit de hoek komen, zoals met zijn opmerkingen over Berbers in Ter Zake onlangs. Gaat u altijd akkoord met zijn uitspraken?

Loones: «Wat ik, samen met iedereen, vaststelt is dat wanneer onze voorzitter een uitspraak doet, iedereen daar ook opspringt. Bart heeft toen niets verkeerd gezegd en geen racistische uitspraken

gedaan. Hij heeft de Berbergemeenschap nominatief benoemd, dat klopt, maar als je kijkt naar de statistieken zie je ook dat er iets fout zit. Wil ik daarmee zeggen dat elke Berber niet goed bezig is? Absoluut niet, maar dat is ook niet wat Bart gezegd heeft. Om beleid te kunnen voeren, kan je niet anders dan mensen in groepen benaderen. Dat doen wetenschappers ook elke dag.»

Bestaat zo niet het gevaar dat je racisme gaat vergoelijken?

Loones: «Nee. Racisme zal ook in de toekomst helaas blijven bestaan en we zullen het altijd moeten blijven bevechten. Maar als ik een voorbeeld mag geven: onder Wathelet (*Melchior Wathelet van CDH is voormalig staatssecretaris voor Asiel en Migratie, red.*) is een regularisatiecampagne gevoerd, waarbij ook een aantal criminelen zijn geregulariseerd. Jarenlang is dat ontkend. Wat blijkt nu: 693 mensen met een crimineel verleden werden beloofd met papieren. Dat zijn geen zakenrolers, maar om mensen die effectief in de gevangenis hebben gezeten.»

.....

“We staan juist voor een zeer inclusief migratiebeleid”

.....

«Je ziet dat daar een stuk foutief beleid is gevoerd, en daarmee ondergraaf je elk draagvlak voor een correct migratie- en regularisatiebeleid. Wat zie je nu in vele steden? Mensen zien een migrant lopen, al dan niet met hoofddoek, en zeggen: “Dat zal wel een fraudeur zijn”. Waarom? Omdat het migratiebeleid niet goed gevoerd is. En wie is daar het slachtoffer van? Die individuele migrant, die wel de procedures correct heeft gevolgd, maar die dus mee in de zak wordt gestoken met de fraudeurs. En dat is een schande»

Zijn er te veel migranten hier? Of zijn het gewoon de foute migranten?

Loones: «Mensen die asiel vragen omdat ze moeten vluchten om politieke redenen, seksuele redenen enzovoort, die moeten wij vanzelfsprekend ontvangen. Daar is geen enkele discussie over. Maar er is een verschil tussen asiel verlenen en migratie. Migratie gaat ook over de versterking van je samenleving, bijvoorbeeld met arbeidsmigranten. Ik denk niet dat we meer of minder migratie nodig hebben, maar vooral andere migratie.»

«Wij staan net voor een migratiebeleid dat zeer inclusief is, voor een samenleving waar mensen kansen krijgen en kunnen grijpen. Dat is een volledig ander verhaal dan dat van een gesloten samenleving waar mensen gewoon maar aan de zijlijn moeten

staan of op een vliegtuig gezet moeten worden.»

Onrechtvaardigheid

Bruno Tobback hamerde op een onrechtvaardigheidsgevoel dat zou leven bij de mensen. We belasten heel zwaar, maar vragen amper een bijdrage van inkomsten uit vermogen, klonk het.

Loones: «Ik ben al zeer blij te horen dat Tobback erkent dat we zeer veel belastingen moeten betalen in dit land. Die belastingen zijn in elk geval niet ingevoerd door de N-VA, want wij zaten 25 jaar in de oppositie.»

«Er wordt nu gedaan alsof er door alle stakingen en protesten nu opeens een groot besef ontstaat van een onrechtvaardigheidsgevoel. Dat is natuurlijk niet juist. Het regeerakkoord is eerder afgesloten en bevatte vanaf de eerste dag al een tax shift van 2 à 2,7 miljard. We geven 900 miljoen aan de gewone mensen: die zullen dit jaar 140 euro meer verdienen. We geven ook 900 miljoen om de competitiviteit te versterken. We besteden een miljard euro aan sociale correcties. Dan gaat het over lage pensioenen die worden opgetrokken, iets wat tijdens de vorige regering niet is gebeurd. In deze tijden is dat bijzonder veel geld.»

Toch wordt ouderen hun buspas afgenomen en betaal je meer voor studiegeld. Met een hand geeft men, met de andere neemt men.

Loones: «Als je de totale som maakt, zie je dat het nog altijd een plus is. Senioren zullen inderdaad 50 euro per jaar betalen voor de bus. Dat is niet gigantisch asociaal. Dan het inschrijvingsgeld. We trekken dat op naar 900 euro: dat is evenveel als in Wallonië, waar de PS aan de macht is. We doen ook beter dan Nederland, waar ze 1900 euro vragen.»

«Natuurlijk zijn dat geen prettige maatregelen, maar wanneer we die nemen zorgen we dat er sociale correcties zijn. Veel meer studenten zullen aanspraak kunnen maken op een beurs. Zo zijn er tarieven van 100 en 400 euro, afhankelijk van hun statuut. Het is niet zo dat iedereen die 900 euro moet betalen, integendeel.»

Merkt u veel van het oppositiewerk van de sp.a?

Loones: «Het is aan iedereen om oppositie te voeren zoals hij denkt dat te moeten doen. Ik wil wel pleiten voor begrip voor de socialistische partijen: het is niet evident. In de regering zitten of oppositie voeren, het is iets helemaal anders. We hebben dat gezien bij CD&V. Het heeft hen onder de paarse regering best wat tijd gekost om daar de juiste toon te vinden. Ook wij hebben moeten zoeken. Je moet een evenwicht vinden tussen wat je bekritiseert en waar je erkent dat er iets goed is. De mensen aanvaarden niet dat je alles ridiculiseert. Daarstraks in het debat zijn uitspraken gedaan die gewoon foutief waren over het regeeringsbeleid. Op zo'n manier oppositie voeren... Het leerproces bij andere partijen heeft aangetoond dat er andere manieren zijn om oppositie te voeren. Ook daar: iedereen maakt de keuzes voor zichzelf.»

nde en
ende
rren

dsdatum van
(sp.a) lijkt stilaan
ijn kansen
niets bij die van
ombez, geeft hij
Loones (N-VA)
een stralende
r van spot tij-
kkendebat vorige
wel gedoodverfd
rt De Wever.

SCHAMP EN SAM RIJNDERS
FOTO CAROLINE VAN RHEE

Student

Voetbal zonder schelden

De petitie "Ik zwijg tegen de ref!" leverde al meer dan duizend handtekeningen op. Iedereen lijkt te weten dat er iets gedaan moet worden aan de agressiviteit in het voetbal. Nu nog echt maatregelen nemen.

THIJS KEERSMAEKERS

Voetbal is een feest. Behalve voor de scheidsrechter, die wordt vaker wel dan niet beschimpt. Volgens Pieter Bergé, hoogleraar Musicologie aan de KU Leuven en zelf jeugdcoach, is er dringend nood aan een mentaliteitswijziging. Na het zoveelste incident waarbij een scheidsrechter fysiek belaagd werd door misnoegde begeleiders, lanceerde hij zijn opiniestuk met bijhorende petitie: "Ik zwijg tegen de ref!"

"Ik wil niemand het zwijgen opleggen hoor. Als je vindt dat je onrechtvaardig behandeld wordt, moet je dat kunnen zeggen. Er worden veel fouten gemaakt door scheidsrechters en dat is natuurlijk frustrerend," klinkt Bergé nog enigszins begripvol. "Maar continu intimidatie uitoefenen tijdens een wedstrijd met de bedoeling de ref uit evenwicht te brengen is nog wat anders. Het sfeertje om vanaf minuut één te beginnen roepen om je gelijk te krijgen, zit grondig fout."

Voetbalbond

Zijn petitie is gretig opgepikt door de media en heeft al meer dan duizend handtekeningen opgehaald. Schieten de officiële instanties dan ook in actie? "Daar was het mij vooral om te doen. Zo'n opiniestuk in de krant krijgen is maar een begin natuurlijk. Ik ben ondertussen al uitgenodigd

"Ik wil niemand het zwijgen opleggen, hoor"

PIETER BERGÉ
(INITIATIEFNEMER)

op de Koninklijke Belgische Voetbalbond bij de mensen die werken rond de maatschappelijke inbedding van voetbal. Dat is een intensief gesprek geweest en het krijgt zeker nog een vervolg."

"Ik heb ook een afspraak gehad met Jean-Baptist Bultynck, een oud-ref die nu bezig is met de hervorming van het scheidsrechtersbeleid in Vlaanderen. Er zijn zeker maatregelen mogelijk om het probleem aan te pakken, bijvoorbeeld door scheidsrechters het gedrag van de begeleiders te laten beoorde-

"Je pakt de wedstrijd op een creatievere manier aan"

PIETER BERGÉ
(INITIATIEFNEMER)

len en dat ook serieus te nemen bij de beoordeling van een club in z'n geheel. Ik heb de indruk dat men er echt iets aan wil doen, al blijft het afwachten natuurlijk."

Bergé ziet enkel voordelen, ook voor de spelers. "Ze weten dat ik geen protest aanvaard, en we hebben dit seizoen nog geen enkele gele kaart voor protest gekregen. Je pakt de wedstrijd gewoon op een veel positievere, creatievere en rustigere manier aan." Blijkbaar kan voetbal dus ook zonder schelden.

DE AUTO VAN DE TOEKOMST

CORE voorziet revolutie in stadsverkeer

Grote vervuilende wagens in de stad en ellendige verkeersopstoppingen, volgens de jeugdige ingenieurs van CORE kan het veel energie-efficiënter en duurzamer. Dat bewijzen ze met hun MobiOne project.

TOM MERLEVEDE
EN CATHERINE HECHTER

CORE is een coöperatie waarvan het dagelijks bestuur volledig in handen is van masterstudenten Industrieel Ingenieur aan de KU Leuven. De filosofie van het bedrijf is terug te vinden in hun naam: CORE is een acroniem voor Coöperatief Ondernemen in Rationeel Energiegebruik. "Elk project dat we starten is gerelateerd aan energiebesparing en energie-efficiëntie," zegt Glenn Cools. Hij is een van de twaalf studenten die deel uitmaken van het dagelijks bestuur en woordvoerder voor het MobiOne project.

Voorgeprogrammeerd

Veel steden, waaronder ook Leuven, hebben de ambitie om klimaatneutraal te worden. Om dat doel te bereiken op vlak van mobiliteit moeten de steden iets aan het verkeer binnen hun stadsmuren veranderen. "Elektrisch rijden alleen is niet de oplossing voor alle mobiliteitsproblemen," argumenteert Cools.

CORE ontwikkelt met de steun van de provincie Vlaams-Brabant een prototype van een nieuw stadsvoertuig. Daarnaast onderzoeken ze welk effect konvooirijden heeft op mensen en mobiliteit in de stad.

Konvooirijden bestaat erin dat een aantal wagens via voorgeprogrammeerde software zeer dicht achter elkaar rijden aan een constante snelheid. Nu bestaat het stedelijk

"Elektrisch rijden alleen is niet de oplossing voor alle mobiliteitsproblemen"

GLENN COOLS
(BESTUURDER CORE)

verkeer veelal uit starten en stoppen. Konvooirijden is duurzamer en tijdbesparend. De studenten zijn op zoek naar marketeers die dat idee onder de Leuvense bevolking willen verspreiden.

Vijfenvertig per uur

Een probleem dat zich kan stellen bij het gebruik van een stadsvoertuig is dat mensen minstens twee auto's nodig hebben: een voor binnen én een voor buiten de stad. Zal dat niet zorgen voor nog meer parkeerproblemen? Cools weerlegt die kritiek. "Waarom zouden mensen hun auto nog voor hun deur moeten parkeren? Er zijn nu al veel

initiatieven waar auto's onderling geruild worden, zodat ze optimaal gebruikt worden. Dat zal in de toekomst enkel toenemen en zo blijft de auto in circulatie."

Achter de stadswagen die CORE bouwt, zit een geloof in de auto. "Als ingenieurs vinden we auto's fantastische machines, maar enkel als je ze gebruikt waarvoor ze gemaakt zijn. Auto's zijn efficiënt op hogere en constante snelheden, maar dus niet in de stad."

Vanuit deze gedachte zal hun voertuig, de Mobi, een aantal unieke kenmerken krijgen voor het stadsverkeer. Het voertuig zal compact zijn, zodat het vlot door de kleinere steegjes van een stad kunnen cruisen. De Mobi zal bovendien een limiet van vijfenvertig kilometer per uur kennen. "Door die begrenzing kunnen we de wagen veel lichter maken en zal hij energie-efficiënter zijn dan zware elektrische wagens en benzine-wagens," legt Cools uit.

Ook zal de carrosserie van de Mobi zich laag tegen de grond bevinden om ondanks deze snelheidsbeperking toch een gevoel van snelheid te creëren. Een andere troef, vooral voor de sportievelingen, is de mogelijkheid om zelf energie op te wekken

via pedalen. Na een rit kan je zien hoeveel energie er verbruikt werd en de hoeveelheid energie die je zelf hebt geproduceerd.

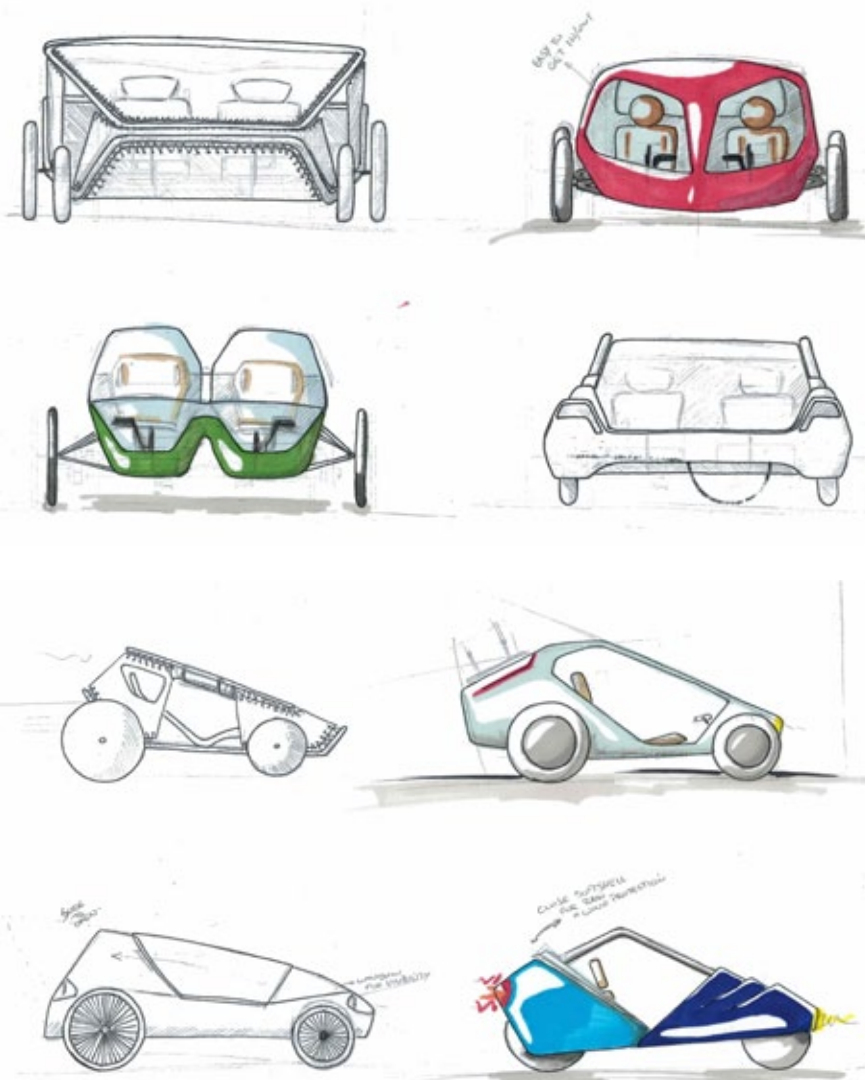
Hoe mooi deze plannen ook lijken, ze

"Waarom zouden mensen hun auto nog voor hun deur moeten parkeren?"

GLENN COOLS
(BESTUURDER CORE)

zullen nog niet voor meteen zijn. Het MobiOne-programma staat nog in de startblokken. Wanneer we precies de Mobi in Leuven zullen zien rondrijden, kan Cools niet zeggen. "Veel zal afhangen van de inbreng van andere studenten en partners." Eén ding is wel zeker: de komst van een tram in Leuven zou het project niet bespoedigen.

CORE zal in de klimaatweek de Zero Emission camping organiseren en instaan voor diverse workshops. Meer info vind je op thinkcore.be/camping-zeroemission.

Ontwerpen van de toekomstige elektrische auto van studentondernemers CORE

KOFFIEGRUIS EN PADDO'S

Kweek eens een schimmel op kot

Oesterzwammen zelf kweken, vanaf nu kan iedereen dat thuis. Wat heb je daarvoor nodig? Koffiegruis, zonlicht en de doe-het-zelf kit van studentenbedrijf MSHRM.

CATHERINE HECHTER

Een grote kop koffie is voor velen de manier om aan hun dag te beginnen. Toch beseffen mensen niet dat slechts 0,2 procent van een koffieboon wordt gebruikt. De rest wordt weggegooid en dat leidt tot 25 ton afval per jaar alleen al in Leuven. Zeven studenten besloten daarom een nuttige toepassing van het koffiegruis uit te denken.

Studenten die de banaba Advanced Business Management volgen aan UC Leuven-Limburg (UCLL) moeten verplicht een klein business-project doen. Ruben Vanden Berghe, salesmanager, vertelt: "Een van de opties waaruit we konden kiezen was oesterzwammen

kweken in koffiegruis. Wij willen aantonen dat we een duurzaam en groen concept kunnen ombouwen tot een blauw concept, en dus winst kunnen maken. Zo is MSHRM ontstaan."

"Wij bieden een dubbel product aan. We verkopen oesterzwammen in koffiegruis in kleine doe-het-zelf kits. Zo kunnen mensen de zwammen zelf kweken. Daarnaast hebben wij grote zakken oesterzwammen om in de Wijnpers (*de tuinbouwschool, red.*) te kweken. Die verkopen wij dan los en vers geplukt," legt Vanden Berghe uit.

Stro en kalk

De studenten gaan zelf naar verschillende koffiebars in Leuven om kof-

fiegruis op te halen in grote emmers. Daarbij gebruiken ze de bakfiets van studentenkoepel LOKO. Tim Vanderleyden, ICT-manager: "We doen dat om het duurzaam karakter te onderstrepen. Eens we genoeg koffiegruis hebben verzameld, gaan we naar onze campus in Heverlee." Daar staan werfcontainers waar ze het mengsel voorbereiden.

Vanden Berghe vult zijn collega aan. "Om te beginnen mengen we het koffiegruis met stro. Daarna doen we er kalk in om bacteriën en andere schimmels weg te doen. Als laatste stap plaatsen we er mycelium (*het zaad van paddenstoelen, red.*) bij."

Vervolgens wordt alles gemengd en in zakken gedaan, waarvan er twee groottes bestaan. "De kleine zakken gebruiken we voor de kits en de grotere zakken voor de losse verkoop." De zakken zijn niet zomaar plastic, zij hebben speciale filters om genoeg zuurstof door te laten. "Het mengen gebeurt in een steriele kamer en daar

sealen we de zakken," zegt Vanden Berghe.

"Wij bieden de ervaring aan om de schimmel te zien groeien"

RUBEN VANDEN BERGHE
(SALESMANAGER)

Zo blijven de zakken ongeveer drie weken staan in de container op een temperatuur van 22 graden. In het begin ziet het er bruin uit, maar na een tijdje beginnen de myceliumdraden zich te verspreiden. Het mengsel kleurt volledig

wit en het heeft een harde textuur. "Op dat moment begint de schimmel door te groeien. Zo weet je dat ze klaar zijn om te kweken."

Daarna is er weinig speelruimte en moeten de kits snel geopend worden. Vanden Berghe legt uit dat de zwammen een vijftiental dagen nodig hebben om te groeien. "Eens die mooi volgroeid zijn, kan je ze afkraken aan de stam en opeten. Daarna kan je een tweede keer zwammen laten groeien." De twee oogsten leveren in totaal ongeveer 350 gram op aan zwammen.

Zo'n doe-het-zelf kit kost 14 euro. "Maar wij bieden niet alleen oesterzwammen aan, wij bieden ook de ervaring aan van ze te zien groeien. Bovendien is een van onze grootste troeven de versheid. Oesterzwammen die je in de winkel vindt, zijn vaak geïmporteerd vanuit landen zoals Polen. Die zijn dus drie dagen onderweg naar hier. Die van ons zijn goed van kwaliteit en smaak," besluit Vanden Berghe.

Cartoon Martijn Stoop

Letterenkringen weigeren loopschoenen aan te trekken

Al jaren stelt Letteren hun deelname aan de 24 urenloop in vraag. Dit jaar is dat standpunt zelfs opgenomen in het programma van enkele kiesploegen. Toch weigeren de opkomende presessen hun standpunt te verklaren.

ANKE VAN ROY

De 24 urenloop is een oud zeer voor de Letterenkringen. Sommige kringen zijn al jaren tegenstander van het sportieve evenement. Toch is Letteren United tot nu toe steeds aan de start verschenen, al dan niet met tegenzin.

Dat Letteren dit jaar toch haar beste loopbeentjes heeft voorgezet, is waarschijnlijk te danken aan Pieter Put, sportcoördinator van LOKO. Die is namelijk vorig jaar met de kringen gaan praten om pijnpunten te bespreken. Volgens Put knelde het (sport)schoentje vooral bij de shiftenverdeling en de competitiviteit. "Aan de shiften viel niet veel te doen, er moet nu eenmaal een bepaald aantal shiften worden ingevuld. Wel hebben we nieuwe nevencompetities toegevoegd."

Toch was dat niet voldoende. Volgens Babylon, studentenkring van Taal- en Letterkunde, waren er opnieuw nutteloze shiften en was bijna niemand op de hoogte van de allround competitie. Het grootste probleem blijft echter om gemotiveerde lopers te vinden.

"Als het aan ons ligt, heeft de 24 urenloop zijn laatste adem uitgeblazen"

PROGRAMMA KIESPLOEG ALFA

Volgens een anonieme Babyloniër ligt het probleem bij de kringen zelf. "Aan onze faculteit zitten meer dan vijfduizend studenten. Statistisch is het dus onmogelijk om geen gemotiveerde lopers te vinden. Dat de tent van Letteren toch meestal leeg is, komt door de slechte sportwerking van de kringen. Er wordt te weinig reclame gemaakt en initiatief genomen. Letterenluiheid noem ik dat."

Omerta

Als we de kersvers verkozen kiesploegen van Letteren vragen of hun besluit vaststaat, weigert men te reageren. Er lijkt een heuse omerta te gelden voor alles wat verband houdt met de 24 urenloop. Nochtans waren ze tijdens de kiesweken vast overtuigd van hun standpunt. Sportverantwoordelijke Adinda Vandereyken zei toen alvast dat Babylon niet geïnteresseerd is in het evenement. Toekomstig preses Heleen Devlieger liet weten "dat er unaniem beslist is door de opkomende presides om niet deel te nemen".

Ook de kiesploeg van Alfa, de studentenkring van Archeologie, wond er geen doekjes om. "Als het aan ons ligt, heeft de 24 urenloop zijn laatste adem uitgeblazen," zo staat het te lezen in hun programma. Jammer dus dat de kringen hun eerder ingenomen standpunt nu niet willen verduidelijken. Verontrustend dat studentenvertegenwoordigers geheimhouding verkiezen boven transparantie.

Er lijkt een ware omerta te heersen bij de kringen

Als Letteren niet meer deelneemt, kan dat zware gevolgen hebben. "De kans bestaat dat de shiftenverdeling zwaarder wordt voor andere kringen. Het is mogelijk dat er een domino-effect ontstaat en anderen zich ook terugtrekken, maar dat is niet te voorspellen," meent Put.

Student

Kopstukkendebat speelt op de lach

De vijf Leuvense jongerenpartijen presenteerden vorige week hun jongerendebat. Scherpe humor en spitsvondigheden zetten de toon, al bleef de meerwaardezoeker wat op z'n honger zitten op inhoudelijk vlak.

YVES DELVAUX EN KORNEEL DE SCHAMP

Een volle Pieter De Someraula gaf de vijf grootste Vlaamse partijen tijdens het derde Groot Kopstukkendebat een warm welkom. De organisatie, een verrassende samenwerking tussen jong N-VA en de Jongsocialisten, koos bovendien voor een heuse Twitterwall. Hoewel die hier en daar voor hilariteit zorgde, leidde de wall het publiek wel soms af.

De wall stond in het begin alvast vol met mopjes over Sander Loones, vrijwel onbekend maar toch de gedoodverfde opvolger van N-VA voorzitter Bart De Wever. "De Wever zou te veel bewaking nodig hebben onder al die gevaarlijke studenten," klonk het als verklaring voor de vervanging. Een grapje waarmee Loones de zaal niet echt op zijn hand kreeg. Ook Meyrem Almaci (Groen) liet zich wegens een tv-optreden vervangen door Kamerfractieleider Kristof Calvo. De andere voorzitters - Wouter Beke (CD&V), Gwendolyn Rutten (OpenVLD) en Bruno Tobback (sp.a) - tekenden wel present. Opvallend: PVDA en Vlaams Belang werden niet uitgenodigd.

Goesting

Het debat stak van wal met de vraag of we - één jaar na de verkiezingen - nu beter af waren zonder de socialisten. Kristof Calvo vond alvast van niet. Hij beweerde dat de regering Michel I een hybride is tussen enerzijds de vorige regering Di Rupo, die volgens hem al niet erg progressief was, en anderzijds De Wever, die hij als brutaler, polariserend, onrechtvaardig en oubollig afschildert.

"Bart De Wever zou te veel bewaking nodig hebben met al die gevaarlijke studenten"

SANDER LOONES (N-VA) MAAKT EEN GRAP

Ook Bruno Tobback was duidelijk ontevreden. Volgens hem zijn de spanningen niet gelijk verdeeld. Een voorbeeld hiervan is de focus op sociale fraude in plaats van fiscale fraude, waarmee mensen met lagere inkomens meer worden geviserd.

Voor de zittende regering was alles natuurlijk wat positiever. Vooral Gwendolyn Rutten had er geheel conform haar verkiezings-slogan duidelijk "goesting" in.

Diamant

De kritiek van Tobback op het lage belastingen van rijke sectoren viel bij Loones niet in dovemansoren. "De huidige regering belast de diamantsector drie keer meer dan de vorige, van 20 naar 70 miljoen euro," klonk het.

Volgens Rutten moesten het overheidsbeslag en de belastingen meer omlaag. "Zo krijg je meer jobcreatie en inkomsten." Daarnaast hield Rutten ook een pleidooi om zelfstandig te worden. Haar eigen pas geopende koffiobar werd daarbij een voorbeeld, tot dank van haar tafelenoten die er regelmatig de draak mee staken.

Calvo bekritiseerde dan weer de kaaimantaks. "Die brengt 50 miljoen op, terwijl er 56 miljard in offshore constructies zit!" Volgens Calvo is de fiscaliteit momenteel te complex en dus in het voordeel van de vermogenden die dure fiscalisten kunnen betalen.

Zwakke Loones

Even raakten Loones en Tobback verhit over de indexsprong. Loones stelde dat de indexsprong iedereen slechts zo'n 8 euro per maand zou kosten. Tobback vond dat de rekening van Loones niet klopte, waarop Loones verwees naar zijn betrouwbare bron, Het Nieuwsblad. Loones sloeg even later een andere kermel, toen hij zich afvroeg waarom studenten nog in de zaal zaten en geen pinten waren gaan drinken. Een open goal voor Calvo "Jij mag zeker gaan drinken als je dat wil. Studenten vinden dat belangrijk."

Een matig debat dus, waar de *witzen* en spitsvondige opmerkingen het haalden van de inhoud. Loones maakte de zwakste indruk, terwijl een bij momenten hyperkinetische Calvo en een bevlogen Beke het er pakken beter van afbrachten. Al kon Loones op het einde nog wel recupereren met een inhoudelijk sterk stuk over migratie.

(Groene) vleesjes grillen

Veel studenten sluiten het semester graag af met een barbecue. Maar hoe hou je dat festijn veilig, proper en lekker? Enkele tips van expert Bart Wilms helpen alvast.

TEKST CATHERINE HECHTER EN JASPER VAN LOY

De eerste zonnestrallen brengen vaak de geur van chipolata's en satés met zich mee. Barbecueën lijkt dan ook de ideale laagdrempelige studentenactiviteit bij goed weer. Toch komt er meer bij kijken dan je denkt. Bart Wilms is lesgever aan de BBQ Academy in Willebeke en weet raad met enkele typische barbecueproblemen.

Vooraf

Vers en koel: "Gebruik altijd verse producten als je gaat barbecueën. Zorg er ook voor dat je ze op een frisse plaats kan bewaren. Je vlees wat lang in de zon laten liggen is snel gebeurd, maar kan grote gevolgen hebben voor de gezondheid van de eters."

Proper rooster: "Een goede barbecue begint met een proper barbecueeroster. Je rooster poetsen is echt niet zo moeilijk. Leg het rooster van het begin op het toestel, zodat het mee opgewarmd wordt."

"Ga er vervolgens met een half citroentje over. Dat neutraliseert de smaken van de vorige barbecue en ontvet het rooster. Smeer vervolgens je rooster in met een beetje fondueolie. Daarna kun je meteen beginnen bakken."

Veiligheid: "Hou altijd een brandblusapparaat in de aanslag. Vergeet niet dat je een gasbarbecue nooit mag blussen met water, enkel met een poederblusser."

Tijdens

Traag maar zeker: "Een goede barbecueër heeft vooral geduld. Geef je vlees voldoende de tijd om rustig te laten garen en draai het niet om de vijf seconden om."

Achteraf

De opkuis: "Zorg ervoor dat de barbecue helemaal uit is voor je hem opbergt. Laat het toestel ook nooit buiten staan, zeker niet bij regenweer."

Hummus op z'n Hermans

Ingrediënten: Kikkererwten, lookpasta, peper en zout, tahin, olijfolie

Dit recept is vrij arbeidsintensief, dus om tijd te sparen kan je natte kikkererwten en lookpasta uit een potje gebruiken. Als je toch beslist om alles vers te maken, begin dan met een hoeveelheid kikkererwten een nacht in water te weken tot ze zacht zijn. Ze worden dubbel zo groot, dus kies de hoeveelheid aan de hand van hoeveel mensen mee-eten. Kook de erwten en bewaar het kookvocht. Pel vervolgens de velletjes eraf.

Begin daarna aan de look. Snij het hoedje af van een lookbol en besprenkel de bol met peper, zout en olijfolie. Plaats de bol in de oven tot hij zacht is om daarna de lookpasta uit de velletjes te knijpen.

Doe peper, zout, tahin, de lookpasta, de gekookte kikkererwten en het kookvocht bij elkaar en mix met een staafmixer. Doe er een scheut olijfolie bij. Daarna op gevoel ingrediënten toevoegen tot de smaak en textuur is zoals je het wenst. Het vergt nattevingerwerk, maar het resultaat is des te beter. (ch)

Barbecue zonder vlees?

Nationale Veggie BBQ-dag valt dit jaar op zaterdag 4 juli, maar zo lang hoef je niet te wachten vooraleer je iets lekkers op de barbecue kan leggen. Hier zijn een aantal vegetarische tips om de leukste zomeractiviteit milieuvriendelijker te houden.

Volgens EVA vzw (*Ethisch Vegetarisch Alternatief, red.*), de tweede grootste vegetarische organisatie in Europa, zijn er een aantal basistips om lekker vegetarisch te barbecueën. Ten eerste is marinieren heel belangrijk. Als er veel tijd is op voorhand, leg je de groenten en tofubrochettes een nacht in een lekkere marinade. Zelfs een paar uur zullen volstaan om ze meer smaak te geven.

Als de barbecue spontaan gebeurt en er geen tijd meer is om groenten een nachtlang te marinieren, kan je ze ook eventjes grillen tot ze goudbruin zien om daarna met een borstel de marinade erop te smeren. De boodschap is vooral veel marinade gebruiken. Hoe meer suiker erin zit, hoe krokanter het korstje zal zijn. (ch)

LOW IMPACTMAN STEVEN VROMMAN DOET AAN ECOCOMEDY

“Klimaatverandering is vaak een ver-van-mijn-bedshow”

In 2008 zocht Steven Vromman als de Low Impact Man voor Canvas uit hoe je als Belg milieubewust leeft. Tijdens de Klimaatweek strijkt hij met zijn livenesshow in Leuven neer.

CAROLINE HERMANS

Theatermaker, blogger, auteur, activist, Gents gemeenteraadslid: het cv van Steven Vromman werd de laatste jaren steeds langer. Met zijn nieuwe boek en voorstelling *Stop met klagen* wil hij een antwoord bieden op de steeds mistroostigere en pessimistische klimaatvoorspellingen.

maar ondertussen weet iedereen wel wat ons te doen staat. Er is nog een grote kloof tussen weten en handelen.»

«Daarnaast zitten veel mensen met een groot gevoel van machteloosheid, een zekere klimaatmoetheid. Met mijn boek wil ik vooral duidelijk maken dat elke kleine actie een verschil maakt. In individuele handelin-

zin om hun eigen manier van leven in vraag te stellen. In plaats van hun energieverbruik te herzien, richten velen hun hoop op kernenergie of hernieuwbare bronnen. Ik bemerk een sterke voorliefde voor technologie, die dan weer eerder als alibi gebruikt wordt om onze levensstijl en ons maatschappijmodel niet te hoeven veranderen.»

«Klimaatverandering is een groot probleem, maar we moeten het breder durven zien. We zitten in een systeem dat zowel ecologisch als sociaal een ramp is, maar veel mensen willen daar niet over nadenken omdat ze bang zijn een zekere luxe kwijt te raken.»

«We zouden ook een minder luxe-euze, maar kwalitatievere samenleving kunnen ontwerpen. Een goed voorbeeld hiervan is de groeiende deelcultuur, die toont dat het ook mogelijk is om goed te leven met minder consumeren.»

Nieuw paradigma

Hoe zorgt u ervoor dat u niet vervalt in die klimaatmoetheid?

Vromman: «Als je alle studies en rapporten leest, ziet het er inderdaad erg dramatisch uit. Dat zijn feiten die je zeker onder ogen moet durven zien, maar ik probeer me op het positieve te richten. Sinds de financiële crisis van 2008 zijn zeer veel samenwerkingsprojecten uit de grond gestampt: stadslandbouw, voedselteams, samenwoonprojecten.»

«Dat klinkt natuurlijk allemaal zeer anekdotisch, maar zulke initiatieven vertrekken van een heel nieuw paradigma. Ze tonen ons wat mogelijk is en zijn misschien wel een voorproefje van alternatieven voor als het bestaande model instort. Ik ben er immers van overtuigd dat ons huidige economische systeem het niet zal blijven volhouden.»

Wat is uw alternatief?

Vromman: «Plaatsen waar mensen experimenteren buiten het systeem

Persfoto Gert Arrijs

houden me hoopvol. Dat zoeken naar een andere manier voor het omgaan met voedsel en geld zijn voor mij kleine lichtpuntjes in een behoorlijk zwartgallige context.»

«Een goed voorbeeld hiervan is Griekenland, dat na grote problemen een hele nieuwe beweging kent. Dorpen gaan zichzelf reguleren en weten zichzelf te behelpen. Dat zijn zeker geen hoeraverhalen, maar uiteindelijk houdt het wel verandering in.»

«Wat we vandaag doen, is beslissend. We hebben niet veel kansen meer om de boel nog in de goede richting te sturen maar als we nu niet doen wat we kunnen, zullen onze kleinkinderen ons dat zeker kwalijk nemen. Ons huidige consumptiemodel is onmogelijk met zeven miljard mensen vol te houden.»

Steven Vromman speelt op 13 mei in 30CC/Minnepoort

“De technologie wordt als alibi gebruikt om onze levensstijl niet te veranderen”

U schreef eerder al het boek *Low Impact Man*. Hoe verschilt uw nieuwe boek van het oude?

Steven Vromman: «*Stop met klagen* gaat eerder over maatschappelijke verandering, activisme en bewustzijn. Ik zie het meer als verbreding van het eerste boek. Mensen vragen me steeds “Heb je nog goede tips?”

gen schuilt pas de echte verandering.»

Vreest u niet dat te weinig mensen bereid zijn zulke acties te ondernemen?

Vromman: «De klimaatverandering is bij velen nog steeds een ver-van-mijn-bedshow. Daarnaast hebben mensen vaak geen

“Mensen vragen steeds “Heb je nog goede tips?”, maar iedereen weet wat ons te doen staat”

Urban Woorden viert vijfde verjaardag

Schrijven is een creatieve uitlaatklep. Vanuit die visie is Urban Woorden al vijf jaar een platform voor jonge woordkunstenaars in Leuven. Dat vierden ze met de Urban Woorden Week.

MORIEN RAEYMAKERS

“Wat vijf jaar geleden begon als het zoeken naar een groep om samen de liefde voor poëzie en *slam* te delen, groeide uit tot een soort sociale beweging,” zegt Tunde Adefioye, oprichter en cultureel coördinator van de organisatie. “Het gaat al lang niet meer alleen over Urban Woorden. Urban Woorden staat nu voor *empowerment*.”

Hun verjaardag vieren doen ze met allerlei evenementen voor alle leeftijden. Hoewel hier en daar enkele volwassenen

of studenten te vinden zijn, bestaat het leergierige publiek voornamelijk uit adolescenten Leuvenaars. “Het is nog steeds moeilijk om studenten tot hier te krijgen.

“Existence is resistance”

SPIRITCHILD

(GASTLERAAR URBAN WOORDEN)

We hebben de magische formule nog niet gevonden.”

Een wens doen

“Het is voor de toekomst belangrijk om relevant te blijven,” legt Adefioye uit. De mantra van de Amerikaanse hiphoper en gastleraar op de Urban Woorden Week SpiritChild “*existence is resistance*” - klinkt zo ook in hun visie door. “We zullen steeds op zoek gaan naar iets nieuws en verfrissends om ons unieke platform te kunnen verderzetten,” zegt Adefioye.

“We zijn een hechte familie en dat willen we zeker behouden,” vertelt Ianthe Verfaillie, de zakelijk leider van Urban Woorden. “Onze losse organisatie werkt drempeelverlagend en

zo kunnen we steeds meer jongeren uit alle klassen bereiken.” Naar hun volgende verjaardag toe zien ze het niet per se grootser, maar voornamelijk breder. “In de toekomst hopen we vooral bruggen te slaan met andere organisaties en een groter netwerkcentrum te worden voor woordkunst.”

“Urban Woorden staat nu voor empowerment”

TUNDE ADEFIOYE

(OPRICHTER URBAN WOORDEN)

Cultuur

Drie keer Docville

Voor de elfde keer kon je in heel Leuven straf-
fe docu's uit binnen- en buitenland bekijken.
Wij pikten er drie aanraders uit.

Night Will Fall

Night Will Fall vertelt het verhaal van de filmmakers die aan het einde van de Tweede Wereldoorlog de wreedheden van de concentratiekampen in beeld moesten brengen.

Met de verovering van nazi-Duitsland kwam ook het bestaan van de vernietigingskampen aan het licht, waar massaal joden werden vermoord. Onmiddellijk waren er plannen om een documentaire te maken met archiefbeelden en zo aan de wereld te tonen wat de nazi's hadden aangericht. Dat project werd echter nooit afgewerkt en pas zeventig jaar later werd de documentaire in ere hersteld. In *Night Will Fall* wordt het verhaal van deze documentaire verteld aan de hand van archiefbeelden en getuigenissen.

Hoewel deze documentaire erg klassiek in haar opzet is, laat ze niemand onberoerd. Dat komt in de eerste plaats door de gruwelijke beelden van duizenden uitgemergelde lijken, slachtoffers van een moorddadig regime dat elke vorm van menselijkheid of rede overboord had gegooid. De beelden van huilende cameramensen van toen, die zeventig jaar later nog altijd aangedaan zijn over wat ze meemaakten, grijpen ook recht naar de keel.

Kortom, *Night will Fall* is een documentaire die je gezien moet hebben. We mogen nooit vergeten wat er zich toen heeft afgespeeld, wat er gebeurt wanneer mensen elkaar niet meer als mens erkennen. (pd)

Dancing in Jaffa

Dancing in Jaffa danst letterlijk om het Palestijns-Israëliëse conflict heen. In deze docu trekt dansleraar en voormalig stijldanser Pierre Dulaine terug naar zijn geboortestad Jaffa in het huidige Israël.

In Jaffa leven Joden en Palestijnen naast elkaar, en dat is echt niet vanzelfsprekend. Tijdens demonstraties zetten beide groepen zo in op hun eigenheid dat ze uit het oog verliezen wat ze gemeen hebben. Dat is net wat Dulaine de plaatselijke kinderen komt bijleren: ze spreken allemaal de taal van het dansen.

Dulaines uiteindelijke doel is op een danswedstrijd Joden met Palestijnen te laten dansen. En al snel blijkt dat deze documentaire uiteindelijk niet over conflict gaat, maar over toenadering en de onschuld van kinderen.

Dansen met een Jood of een Palestijn is een probleem dat zich pas later stelt. Eerst moet de schroom overwonnen worden om simpelweg met een meisje of jongen te dansen.

Al is de film soms wat traag en te expliciet boodschapperig, het blijft een ongegeneerd hoopvolle film die nog maar eens aantoont dat kinderen het goede voorbeeld kunnen geven. Al wat ze nodig hebben is een klein duwtje in de rug. (tk)

Het nieuwe Rijksmuseum

Het nieuwe Rijksmuseum is een fascinerende docu over de tien jaar durende renovatie van het Rijksmuseum in Amsterdam. Een museum is een sacrale plaats: alles staat op zijn plaats en de stilte overheerst. Net daarom is het zo interessant om te zien hoeveel lawaai het kost alles op exact de goede plek te krijgen.

De film schetst mooi het contrast tussen het ruwe afbraakwerk, de administratieve rompslomp en de dromerigheid van de conservatoren. Architecten die hun ambitieuze plannen moeten opbergen omdat de fietsersbond bang is dat het fietspad niet veilig zal zijn, de halve traan in de ogen van de opzichter die zijn tijdelijke woonst van 10 jaar vernield ziet en de ontroering van een conservator die zijn nieuwe Japanse beelden te zien krijgt: het banale raakt het culturele en tussen die twee vlakken zitten allemaal mensen die erop gebrand zijn hun taak zo goed mogelijk uit te voeren. Deze documentaire is als het museum zelf: het doet de compositie er moeiteloos uitzien, en geeft alles net de goede plaats. *Het nieuwe Rijksmuseum* toont dat het bloed, zweet en tranen kost om een werk van tien jaar er moeiteloos te laten uitzien. (tk)

Tijdens het Interfacultair Theaterfestival betreden de Leuvense toneelkringen de bühne. Vorige week bracht *Babylon Toneel* ons *Les Chansons d'Amour* en speelden de chemici van *Chemika Toneel* het stuk *Verblindend, mooi licht*.

Sprinten naar de eindmeet

Een actrice, een automobiliste en een hert. Jawel, een hert. Dat bont allegaartje aan personages is op zoek. Op zoek naar de waarheid en het goddelijke bestaan.

HEIDI VAN ROMPUY

Het podium van de Koelisse is leeg. De muren zijn behangen met zwarte doeken, maar verder is er niets te zien. Behalve dan een jongeman met een hertengewei. Het hert is aangereken en ligt aan de kant van de weg. Maar wat als alles nu definitief stopt? Wat wacht er na de dood, vraagt het dier zich af.

Plots komt er een overenthousiaste actrice het podium opgestormd. Wanneer even later ook de Heilige Maagd Maria de scène betreedt, lijkt het hek helemaal van de dam. De moeder Gods legt haar kleed af en geeft haar goddelijke taak door aan de actrice. Die slaat echter in paniek en speelt op haar beurt de opdracht door aan een automobilist, die toevallig haar pad kruist. Een absurde start van een al even absurd verhaal.

Naast een hoopje vreemde personages hebben de studenten van Chemika ook een bonte verzameling aan rekvisieten bij elkaar gespaard. Een kogelvrije vest, een levensgrote paspop in een kist op

wielen en een hertengewei. En dat allemaal in een verder leeg decor.

Razend tempo

Meer hebben de acteurs echter niet nodig, want het verhaal scheurt aan een razend tempo verder. De twee vrouwelijke hoofdrolspelers – Lieze Vanderheyden en Elfriede Heerwegh – bulken van het enthousiasme en dat werkt zonder twijfel aanstekelijk. 'Verblindend, mooi licht' is een erg levendige voorstelling, maar laat dat ook net de keerzijde van de medaille zijn.

De spelers lopen zichzelf namelijk voorbij. Het lijkt wel alsof ze de wedstrijd

Wie zich de eerste honderd meter kapot loopt, haalt de eindmeet niet

zo snel mogelijk willen uitlopen, maar wie dat doet, verliest. Het gaat immers niet om de snelste benen, maar wel om de juiste dosering. Wie zich in de eerste honderd meter al kapot loopt, haalt de eindmeet niet.

Risico's

Punt van rust in de voorstelling is Maarten Huysmans. Hij speelt het hert en is de enige die precies de juiste intensiteit weet op te bouwen. De sobere maar doeltreffende belichting helpt de acteur bovendien een handje. Het lege decor wordt opgedeeld in speelvlakken met het hert als centrale punt.

Huysmans is ook de regisseur van het stuk. Met 'Verblindend, mooi licht' maakt hij een gedurfde keuze. Een absurdistisch verhaal over het goddelijke bestaan, daar waagt niet iedereen zich aan. Deze jonge regisseur neemt een risico, maar dat is precies waar theater om draait. Uit je comfort zone stappen en op zoek gaan naar iets nieuws.

Jammer genoeg mist het geheel verfijning en precisie. Het voelt een beetje zoals een olifant in een porseleinenwinkel. Het juiste evenwicht is zoek, waardoor de weegschaal wankelt. Soms iets teveel en dan weer net iets te weinig. 'Verblindend, mooi licht' is best entertainend, maar blijft niet nazinderen. En dat is jammer.

Van hot naar her

Met *Les Chansons d'Amour* wist *Babylon Toneel* meer volk te trekken dan de *Zwartzusterkapel* aankon. De verwachtingen waren hoog.

ANNEMIE VERMEULEN

De spanningen liepen hoog op. Het stuk is nog maar net bezig of de eerste ruzie is al een feit. Elise Lanoye (Anneleen Laeremans) lijkt haar vriend te beschuldigen van overspel. "Schijt omhoog man!" krijgt die laatste naar het hoofd geslingerd.

Maar dan wordt duidelijk dat Elise en Oscar, gespeeld door Elias De Mulder, een driehoeksverhouding hebben met Mieke (Liesa Van Dyck). Het publiek wordt meermaals getraakteerd op seks-scènes met duo's en trio's. Mama, papa en de zussen kijken in stilte toe. In het eerste deel van de voorstelling krijgen de personages weinig diepgang en voelt de verhaallijn eerder sensationeel aan.

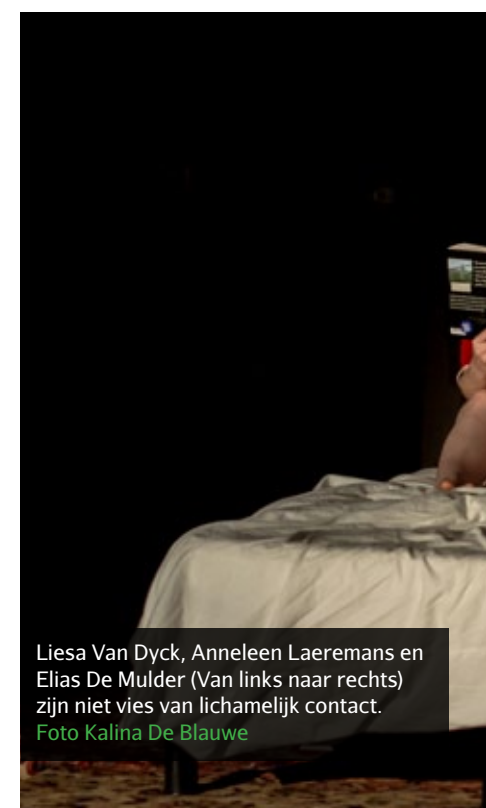
Hartstilstand

Wat het eerste gedeelte niet had, was rijklijk terug te vinden in het tweede deel. Het verhaal werd mooi ingedeeld in twee delen, zonder gebruik te moeten

maken van een pauze. Het keerpunt was namelijk de dood van Elise. Tijdens een concert sterft zij aan een hartstilstand. Oscar rouwt om zijn dode vriendin en zet zijn gevoelens om in rauwe celomuziek. Wie nog niet beseftte dat de cello zo'n wonderbaarlijke geluiden kon voortbrengen, doet dat nu zeker en vast. Ook Lukas de Cock weet met zijn gitaar het verdriet mooi te uiten. De engelenstem van Lisse De Groote houdt langere bedrijven interessant.

De Oscar die voor het publiek staat in het tweede stuk, is niet meer dezelfde als vroeger. We merken dat er iets aan hem veranderd is, wat ook logisch is wanneer je geliefde sterft. In een poging zichzelf terug te vinden, ontdekt hij een nieuw stukje wereld. Zo blijkt hij de remedie tegen hartenzeer in het bed van zijn homo-seksuele vriend te vinden. De liefde die daar ontstaat, lijkt hem goed te doen aangezien zijn vriend hem adreert.

Het leidt Oscar ook af van de druk van zijn schoonfamilie. De bazige zus

Liesa Van Dyck, Anneleen Laeremans en Elias De Mulder (Van links naar rechts) zijn niet vies van lichamelijk contact.
Foto Kalina De Blauwe

IFTF

Yenthel Verhaegen was wetenschapper van dienst.

Foto Vincent Peeters

Cast & Crew

Kring Chemika

Stuk Verblindend, mooi licht

Tekst Marike op den Akker

Regie Maarten Huysmans

Cast Lieze Vanderheyden, Yenthel Verhaegen, Benjamin Maris, Elfriede Heerwegh, Maarten Huysmans

Kring Babylon

Stuk Les Chansons d'Amour

Regie Bob Boeckx

Cast Anneleen Laeremans, Didier Goossens, Liesa Van Dyck, Elias De Mulder, Eva De Vos, Itza Denhert, Leen Van Ende, Cas Vermessen, Bob Boeckx

Productie Itza Denhert

Decor Elise Volcke, Anthe Claes, Bob Boeckx

Concept art Harry Hapers, José Hapers, Monique Woestenberg

Licht Tobias Schwietz

Muziek Lukas De Cock, Lisse De Grootte, Elias De Mulder

van Elise bestookt Oscar met vragen en palmt zijn appartement in om de kleren

van haar dode zus te verzamelen. De ouders van Elise spitten dan weer het

abstracte liefdeslieven van het koppel uit en dringen door in Oscars privacy.

Dat het hevig was, staat als een paal boven water. De acteurs namen elk taboe weg over homoseksualiteit en trio's. Zonder scrupules brachten ze een en ander onder woorden en daden. De acteurs zetten elke vorm van schaamte of onzekerheid weg en wisten elke scène met enorm veel overtuiging en inleving te brengen, wat een deugd was om te zien. Het stuk toont ook dat rouwen veeleer in daden kan zitten in plaats van in woorden. Het theatergezelschap van Babylon geeft het publiek in elk geval een flinke brok om over na te denken. Wie het hele stuk afdoet als 'vulgair', heeft ongelijk.

Wat het eerste deel niet had, was rijkelijk terug te vinden in het tweede

Recensie Potig gitaarwerk, ijselijke zang

Vorige week speelde The Hickey Underworld in het Depot. Met stevig gitaarwerk brachten zij genoeg energie naar het Depot om Doel 1 en 2 te vervangen.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

The Hickey Underworld is terug van even weggevoest. Ze hebben een nieuw album klaar, *III*, én een nieuwe gitarist. De vroegere gitarist Jonas Govaerts moest de muziek immers gedwongen vaarwel zeggen wegens gehoorproblemen en heeft zich volledig op zijn carrière als regisseur gestort. Belpopveteraan Tim Vanhamel vervangt hem.

Als je de sound van The Hickey Underworld wil beschrijven, vermeld dan de woorden *donker* en *noiserock*, maar ook *poppy* en *melodius*. Hun nieuwe plaat is opnieuw alles wat men van de Antwerpse band mag verwachten: potig gitaarwerk met popinvloeden en dat alles afgewerkt met het aparte stemgeluid van zanger-gitarist Younes Faltakh.

Support act Massis, een viertal dat zich specialiseert in het departement "loodzware riffs", deelde aan het publiek al een eerste mokerslag uit. De bandnaam verwijst niet toevallig naar een legendarische krachtpatser. Het bleek de voorbode voor wat ons nog te wachten stond.

Energie voor tien

Bij het begin van de set vielen ons al twee zaken op. Vaststelling één: bassist Georgios Tsakiridis verscheen op het podium met krukken. Daardoor was hij heel de set gebonden aan een stoel. Dat belette hem echter niet om duchtig mee te rocken. Vaststelling twee: bij The Hickey Underworld wordt de drummer niet achteraan weggestoken. Drummer Jimmy Wouters mocht immers *centerstage* plaats nemen. Zo kon het publiek vanop de eerste rij de fysieke uitputtingsslag van Wouters op zijn drums meemaken.

Tim Vanhamel verwarde zijn gitaar soms met een windmolen

Aan de andere kant van het podium stond een andere brok energie. Tim Vanhamel verwarde zijn gitaar soms met een windmolen aangezien hij zijn *weapon of choice* duchtig in het rond zwaaide. Zijn energieke optreden contrasteerde enigszins met het meer statische spel van zanger/gitarist Faltakh. Een echt minpunt was dat echter niet. Op die manier bleef de set min of meer gebalanceerd.

Openen deed de band met het verrassend melodieuze *High School Lawyer* uit hun recentste plaat. Een paar nummers later was het al de beurt aan *Future Words*, de hit waarmee het viertal in 2009 doorbrak. Een uur lang beukte het stevige gitaarspel van The Hickey Underworld genadeloos in op het publiek.

Faltakh vulde een en ander aan met zijn ijselijke gezang. Toch wist de band het publiek goed bij de les te houden. Van de eerste tot de laatste noot gingen de toeschouwers immers helemaal op in de uiterst energieke set.

Met het lang uitgesponnen *Flamencorpse* deelde de Antwerpse groep een laatste uppercut uit. Het enige minpuntje was de lage opkomst, misschien omdat het maandag was. Faltakh vroeg zich zelfs af waar alle studenten gebleven waren.

De afwezigheid hadden echter ongelijk. The Hickey Underworld is weer helemaal terug en de komst van Tim Vanhamel bleek een gouden zet te zijn. De energieke set verveelde nooit en het tempo zat er stevig in. The Hickey Underworld is weder opgestaan.

Menu v/d week 11 - 16/5/2015

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Groentenstrudel met wortelbundel, kerstomaat en wappertjes	€ 5.90	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Spekreepjes met tijmsaus en wortelstoemp	€ 3.20	
Steak met peperroomsaus en erwten	€ 5.90	
Spaghetti bolognaise groot (A3, enkel 's middags)	€ 4.20	

dinsdag

Spek en BBQ worst (A1+A2)	€ 4.20	NIEUW!
BBQ in Alma 3 (A3, enkel avondmenu)	€ 3.20-€ 4.20 (veggie)-€ 5.90	NIEUW!
Lunch BBQ, in de Moete	€ 4.20	NIEUW!
Gebakken visfilet met nantuasaus en broccoli (A1+A3 's middags)	€ 5.90	
Groententaart (A1)	€ 5.40	
Kippenburger met appelmoes (A1)	€ 3.20	
Kippenburger met peultjes (A2+A3 's middags)	€ 3.20	
Moussaka met Griekse sla (A2+A3 's middags)	€ 4.20	
Wienerschnitzel met rode wijnsaus en bouquetiere (A2)	€ 5.40	
Spaghetti bolognaise groot (A3 enkel 's middags)	€ 4.20	

woensdag

Mergueze worstje, gemarineerde rib en kalkoen brochette (A1+A2)	€ 5.90	NIEUW!
Lunch BBQ, in de Moete in plaats van Alma 3	€ 5.90	NIEUW!
Boomstammetje met fine champsaus en witloofsla	€ 4.20	
Gevulde paprika met quorn, napolitaanse saus en boontjes	€ 5.40	
Spaghetti bolognaise groot (A1+A3)	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise klein (A1+A2)	€ 3.20	
Halve kip met appelmoes en gebakken aardappelen	€ 5.90	

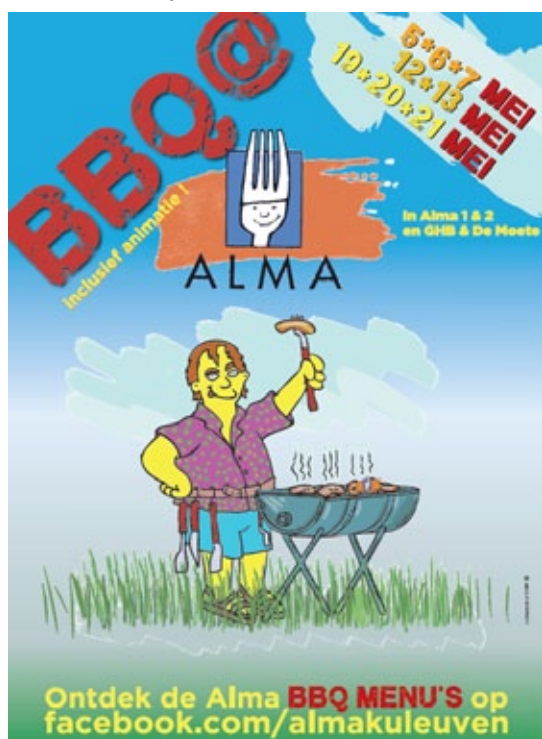
donderdag

GESLOTEN WEGENS HEMELVAART

vrijdag

Alma 2 is gesloten

4kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs	€ 5.40	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Scampibrochette met dilleroomsaus, broccoli en saffraanrijst	€ 5.90	
Trioburger met bloemkool en puree	€ 3.20	

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

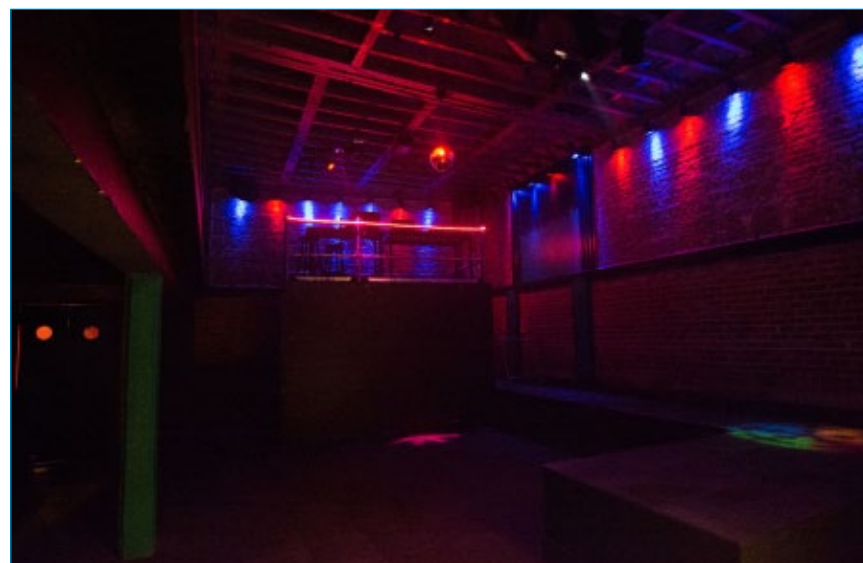
de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord** breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

KU LEUGEN

Satirische rubriek

Studentenraad KU Leuven stelt nieuwe ploeg voor

GELUKKIGE MOEDERBORDSDAG

Torfs en kornuiten blazen trots VUB op

Weyts en kornuiten ondergraven samen sociale zekerheid

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 24
Maandag 11 mei 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "meer naar Veto luisteren" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "verlicht despotisme" Rijnders 's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "te voet gaan" De Boeck, Catherine "kraantjeswater drinken" Hechter, Yentl "prohibited procreation" Cooreman, Karel "Jens' rijbewijs afnemen" Peeters, Jasper "betere fietspaden" Van Loy, Karolien "minder ijs eten" Wilmots

Schrijvers:
Yves "ergonomisch schoeisel" Delvaux, Paul-Emmanuel "minder mest" Demeyere, Roderik "We're all doomed" De Turck, Caroline "minder vlees eten" Hermans, Thijs "rondjes lopen" Keersmaekers, Tom "genocide" Merlevede, Morien "slam poetry" Raeymakers, Frank "minder

socialisten" Pietermaat, Hanne "vleugeltjes laten groeien" Van Espen, Heidi "openbaar vervoer beter" Van Rompuy, Anke "Elk schrikkeljaar autooloos" Van Roy, Annemie "de Kempen onder water zetten" Vermeulen

Fotografen:
Kalina "Republikeinen wakker schudden" De Blauwe, Anne-marie "recycleren die handel" Dedene, Vincent "minder calorieën verbranden" Peeters, Sarah "afval recycleren" Van Hecke, Caroline "oude Veto's in de papiermand smijten" Van Rhee

Tekenaars:
Jeroen "eugenetica" Baert, Karolien "geen plasticzakken" Favoreel, Martijn "anti-flatulentsiepolitiek" Stoop, Quinn "geen luchtvervuiling" Vermeersch, Christophe "meer bakfietsen" Weets

Dtp:
Korneel De Schamp, Sam Rijnders,

Margot De Boeck, Roderik De Turck

Eindredactie:
Thomas "Leuven auto- en busvrij" Cliquet, Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Tobias "meer bevoegdheden voor gewesten" Geerinckx-Rice, Catherine Hechter, Karel Peeters, Hanne Van Espen, Jasper Van Loy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

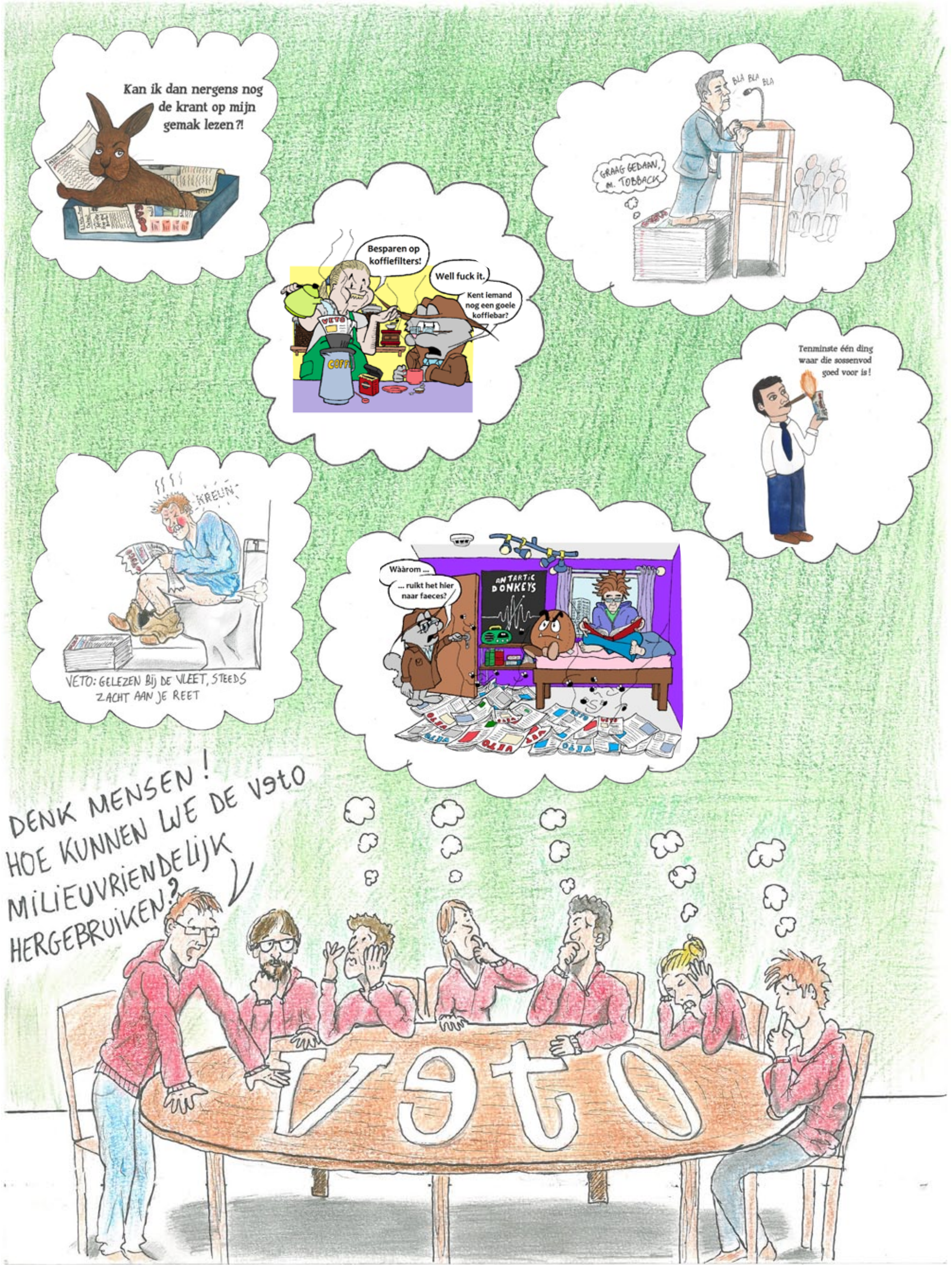
Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, hoe red jij het klimaat?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Hoe zou jij deze Veto een tweede leven geven?
Stuur je voorstel naar veto@veto.be en win een biopretpakket.